

DOMOLJUB

Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljuba«. — Telefon 25-49. Prostor ene drobne vrstice v inseratnem delu stane 10 Din — Naročnina Stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. Inserate in reklamacije sprejema u p r a v a »Domoljuba«. — Telefon 29-92

Najbistvenejša naloga katoliške akcije

Na zborovanjih ob priliki dušno pastirskih dnevov na Dunaju, 2. do 4. januarja 1935 je med drugimi poročal v svojem govoru kanonik dr. R. Blüml tudi sledeče: Moderni človek, tudi kristjan, ima strašno plitve pojme o Cerkvi. Gospodarstvenik vidi v njej samo napravo za obrambo lastninske pravice ali oviro za uresničenje komunističnega družabnega reda, socialno delaven človek jo gleda samo s socialno dobrotelne vidika, kulturni delavec jo ocenjuje po svojih meščanskih ozirih na omiko, in celo versko čuteč človek išče v njej čisto le bolj ali manj dobrodošlo torišče, da uteši ondi svoje kar moč malenkostne verske potrebe. Kako redko je najti pravo pojmovanje resničnega bistva Kristusove cerkve. In kjer je plitvo pojmovanje Cerkve in nje

bistva, je temu primerno plitvo površno in zunanje tudi pojmovanje akcije Cerkve. Zato se glasi prva zahteva, ki jo naslavlja klicar Katoliške akcije v večnem Rimu na nas: Pobožno se poglobimo v skrivnosti božjega kraljestva, v vsem spoštovanjem prodirajmo v bistvo Cerkve! Cerkev Kristusova ni nikakšno v zraku viseča naprava pojmov, pravi vernik vidi v njej stvarstvo, veselstvo, po sv. Duhu napolnjen nov svet, ki je nastal v nasprotju s temnim, Boгу otujenim svetom, božje kraljestvo, čigar kralj je Kristus. Zato mu je Katoliška akcija v dejavnost, ki vstaja iz nedopovedljivih globočin božjega življenja v Kristusu in se razvija in raste v borbi s silami smrti in teme.

Banovinski svet in banovinski proračun

Sedanja naša ustava je ukinila prejšnje »oblasti« in uvedla banovino. Vsi naši braveli se še dobro spominjajo, kako neizprosno boj smo vodili ravno mi proti tem »oblastem«, ki jih je iznašla in trimasto izvedla nesrečna vidovdanska ustava: žalostnega spomina, a ta ustava je bila predvsem delo bivše Pribičević-Zerjavove »demokratske« stranke, podprli pa so njeno izglasovanje nekdanji Pucljevi »samostojneži«. Mi smo tej ustavi nasprotovali zlasti zato, ker nam je s svojimi »oblastmi« razkosala enotno Slovenijo, starodavni sen našega naroda, in ker je bila samouprava teh »oblasti« mnogo premajhna.

Končno so le spoznali, da je ta nesrečni otrok naših »naprednjakov« neraben in da smo onemogoča resnično konsolidacijo naše Jugoslavije, zato so ga 6. januarja 1929 pokopali ter dobro poldrugo leto nato proglasili sedaj veljavno ustavo, ki nam je dala namesto poprejšnjih »oblasti« današnje banovine. S slovenskega stališča je bil to nedvomno napredek; z njimi smo namreč dobili združeno Slovenijo, kajti meje današnje »Dravske banovine« se skoraj popolnoma krijejo z našo nekdanjo zahtevo po združenju Sloveniji in ga menda danes ni nikogar več v vsej državi, ki bi si še upal to vnovič rušiti.

Ustava je namenila banovinam precejšnjo samoupravo. Doslej vladajoča Uzunovič-Kramer-Pueljeva JNS je to prav dobro vedela, zato je tudi vsa leta obljubljala zakon o banovinskih samoupravah, ni ga pa hotela tudi izdati. Kolikor je nam znano, je ležal ta zakon že več let pripravljen, a skrbno zaklenjen v

miznicah prejšnjega režima. Čeprav ni bilo za njegovo uveljavljanje najmanjše ovire, Uzunovič-Kramer-Pueljeva JNS vendarle ni hotela z njim na dan, ker je odklanjala vsako resnično sodelovanje ljudstva. Oblast Uzunovič-Kramer-Pueljeve JNS je bila tako absolutna, da tu ne velja prav noben izgovor. V narodni skupščini in v senatu so imeli skoraj vse mandate,

so bili voditelji JNS itd. itd. in storili so neshoteno in neovirano prav vse, kar so si le izmislili. Vse, prav vse, a česar niso hoteli, tega pa pač niso. In med temi neshotnimi stvarmi je bil tudi zakon o banovinskih samoupravah.

Tako smo prišli do tega, da po večletnem vsemogočem »delovanju« Uzunovič-Kramer-Pueljeve JNS še danes nimamo banovinske samouprave in da so se zbrali te dni v naši ljubljanski banovinski palači gospodje, ki jih ni nihče izvolil, temveč jih je prejšnji režim imenoval za banske svetnike. Gospodje torej niso ne zastopniki ljudstva in ne njemu odgovorni, temveč so le zaupniki prejšnjega Uzunovič-Kramer-Pueljevega režima

ih je na to mesto postavil. To je prejšnji režim tudi jasno in glasno kazal, kajti če jim kdo ni bil všeč, so ga kratko in malo »razrešili« in postavili drugega,

Ti gospodje so se torej te dni zbrali v ljubljanski banovinski palači, da razpravljajo o najglavnejši zadevi banovine, to je o njenem proračunu. Samo ob sobi je zato umevno, da od njih tudi ne moremo in ne smemo pričakovati, da bi bil proračun resničen izraz

razmer, potreb in zahtev naše banovine in njenega prebivalstva. Ker smo prepričani, da so se zbrali ti gospodje te dni zadnjič k svojemu poslu in da že ob priliki razprave o prihodnjem proračunu ne bo o njih v dvoranah banovinske palače ne duha in ne sluha, bi se mi zanje, za njih proračun in za njih razpravljanje sploh ne brigali, toda gospodje delajo račun, ki ga bo moralo plačati naše ljudstvo, in sicer precej drago plačati, saj sklepajo o znesku skoraj sto milijonov, ki jih bo morala v obliki banovinskih doklad zbrati in plačati naša majhna in po nesrečnem Uzunovič-Kramer-Pueljevem režimu gospodarsko tako upoštevana banovina.

Prvo, kar človek takoj opazi, je to, da je letošnji proračun — višji nego vsi poprejšnji.

za l. 1933-34 je znašal skupno 87,561.000 Din za l. 1934-35 je znašal skupno 85,155.000 Din za l. 1935-36 je predviden na . 89,090.000 Din

Gospodarski položaj našega ljudstva se je zadnja leta, odkar mu je rezala kruh in vodila usodo Uzunovič-Kramer-Pueljeva JNS tako strahotno poslabšala, da je prav občutno znižanje vseh proračunov več kot samo ob sebi umevna zahteva. Naše ljudstvo današnjih bremen več ne zmore. To je priznal sam sedanjgi g. finančni minister in to bi moral upoštevati tudi naš banovinski svet, čeprav ni odgovoren ljudstvu, temveč samo Uzunovič-Kramer-Pueljevi JNS, ki ga je imenovala, kajti plačati bo morala ta znesek vendarle slovensko ljudstvo in ne organizacija Kramer-Pueljeve JNS za dravsko banovino. Za danes le še pripominjamo, da plačuje naša banovina najvišje banovinske doklade v državi in da so te v nekaterih banovinah za več ko polovico manjše nego pri nas.

Višina dajatve pa še ni najvažnejše. Velika razlika je namreč, če kmetijski gospodari tisočnik, ki ga ima na razpolago, napije in za pleše ali pa, če kupi za ta znesek umetnih gofijl. Tudi mi bi se zato ne upirali višini proračuna, če bi bil ta znesek namenjen res ne posredno gospodarski ozdravitvi našega kmeta in obrtnika. Toda podrobnejši pogled nam kaže, da je od predvidenih 90 milijonov namenjenih:

slošnemu oddelku	5,954.000 Din
upravnemu oddelku	501.000 Din
kmetijskemu oddelku	9,296.000 Din
tehničnemu oddelku	31,944.000 Din
zdravstvenemu in soc. odd.	18,204.000 Din
finančnemu oddelku	12,947.000 Din
trgov. in industr. oddelku	2,290.000 Din
za rezervne kredite	700.000 Din

Skupno torej 89,090.000 Din

Že k tem številkam bi imeli pripomniti prav zelo mnogo in se bomo nanje še najbrž povrnil, a žal, da iz njih ni razvidno, koliko od tega denarja gre res za stvarne potrebe in

RAZGLED PO SVETU

Španska uganka

Ko so na Španskem minulo leto gorele cerkve in samostani, se je vse spraševalo: Od kod to? Ali je mogoče, da dobri španski narod vse to dela?

Sedaj prihajajo polagoma na dan pogreške v življenju španskih katoličanov. Te pogreške so bile vzrok cerkvenih požarov in mučenja duhovnikov.

Voditelj španskih katoličanov Gil Robles je napisal v nekem proglasu na špansko mladino tudi tole:

»Mj boženo, da bo javno življenje na Španskem zopet krščansko. Španija je (katoliška), a ni več krščanska. Najbolj nam je škodila naša zaspianost in nedelavnost, češ, da je Španija itak katoliška. Naslanjali smo se na ustavno uredbo, po kateri je katoliška vera — vera države in naroda in pod streho tega ustavnega paragrafa smo spali svoje trdno spanje.

Po vojašnicah so vojaki šli vsako nedeljo k službi božji, a vžle temu so se nadalje psovati Boga in se potapljali v blato pregreh.

Naše meščanstvo je v trumah prihajalo k nedeljski službi božji, a po sv. maši je žitelo brezverske časopise, ki so zastrupljali narod in rušili vero.

Državne oblasti so se klanjale pred cerkvenim knezom ob odprtvi kaknega mostu, a na vseučiliščih so iste oblasti nastavljale profesorje, ki so bili največji nasprotniki vere.

Pod uradno katoliško vlado so zasedli svobodomiselnici vsa najvažnejša mesta v državnih upravi in v javnem življenju ter dobili v svoje roke vzgojo mladine.

Ko so se svobodomiselnici na ta način vrinili v vse javno življenje, so katoličani mirno spali, prepričani, da je Španija še vedno katoliška in da bo z božjo pomočjo taka tudi nadalje ostala ...

Posnemanja vredna proslava

Nedavno se je vršila na odredbo ministrskega predsednika Mussolinija tridnevna proslava na čast italijanskim materam. V Rimu se je zbralo iz cele Italije 94 mater, ki nosijo prevenstvo v številu porodov. Z njimi so bili tudi njih otroci, v skupnem številu 916. Vsi so bili gostje vlade za tri dni in Mussolini je matere sam sprejel in jim podelil odlikovanja. Doktor so bile v Rimu, so imele prost vstop-

nino k vsem prireditvam, za hrano in stanovanje jim je pa vlada plačala. Najmanjše število otrok, ki jih ima katera teh prvakinj, je osem, več pa jih je takih, ki jih imajo do dvanajst.

Telo potrebuje hrane, da lahko živi. Tvoje srce, Tvoj razum tudi mora živeti. Zato nujno potrebuješ dobro čtivo, katoliško čtivo.

Pretrsljiv dogodek

V Koroškem Slovincu štiamo:

Nekemu našemu posestniku poše njegov sorodnik iz koroškega okraja v Italiji o tamnejših razmerah sledeče: Prišli smo v bazo saj prav tako preganjajo danes tod Slovence kot svojedčasno kristjane. V nedeljo, 16. januarja se je pri nas začel sv. miseljen. S strahom smo pričakovali, kaj bo, ker je bila slovenska pridiga prepovedana. Prvi in drugi dan sta mirno potekla, tretji dan pa smo bili zbrani ravno v hiši božji.

ko pride cela četa orožnikov, ki zastraži cerkev od zunaj, nekaj orožnikov pa pride še v cerkev. Misijonar je pravkar slovensko pridigo, ko so ga med pridigo orožniki prekinili in ga pozvali, naj neha. Potem so zgrabili njega in še tri druge duhovnike, jih posadili v avtomobile in jih odpeljali neznanokam. Mi ostali v cerkvi pa smo se z žalostjo razšli na vse strani. Prepovedali so tudi vsako shajanje. Smo v velikem strahu, ker so nam pobrali duhovnike, oznanjevalce sv. vere. — In ta Italija

napredovanje dotičnih panog in koliko za osebné izdatke in potnine.

In tu smo sredi vprašanja o sedanjem banovinskem proračunu. Že prvi pogled na ta proračun nam namreč dokazuje, da nimajo gospodje, ki imajo danes te stvari še v rokah, sploh nobenega programa. Tudi prvi proračun nekdanje ljubljanske oblasti je bil precejšen. Res je tega prebivalstvo tedaj še lahko plačalo, ker tedaj še ni konsolidirane in osrečevala naše države nesrečna Uzunović-Kramer-Pueljeva JNS, toda tisti veliki zneski so bili namenjeni res za pomoč v takih zadevah, ki se naravnost in v živo tičejo vsega našega ljudstva. Izvršen je bil velikopotezen načrt za obnovo naših upropačenih cest, bolnišnica je bila pred razsulo in jo je šele oblastni odbor skoraj rešil, itd. Skratka: že proračun sam je bil načrt velikopoteznega ustvarjajočega dela v korist vsega ljudstva.

Pa poglejmo ta, skoraj stotomilijonski pro-

račun. Povsod visoke, marsikje mnogo, mnogo previsoke številke, a nikjer nobenega programa in nobenega resničnega in večjega ustvarjajočega dela. Naše kmetijstvo in obrt sta na tleh, a niti ene akcije za resnično pomoč tema dvema najvažnejšima stanovoma ni videti nikjer. Razmere v ljubljanski bolnišnici bi bile primerne morda za nekdanjo Turčijo, a zopet nikjer nobenega koraka za njih ozdravitev. In tako bi lahko naštevali še brez konca naprej, iz vseh področij.

Ta položaj je nevdržan. Ničesar, prav ničesar ne pričakujemo in ne zahtevamo od gospodov, ki te dni sklepajo o banovinskem proračunu, toda njih proračun so nam zgovorno ogledalo in izpričevalo posledice režima Uzunović-Kramer-Pueljeve JNS. Le žal, da mora plačevati račune njegove nesposobnosti naše ljudstvo. Toda vsaka žola nekaj stane, in tudi ta je naučila cele naše prihodnje rodove mnogo, premmogo.

se imenuje katoliška država, ko postopa s slovenskim ljudstvom huje kristjani. Taka krivica ne more ostati neporavnana. Čudimo se, da istočasno prihajajo iz Južnega Tirola poročila, da je vlada tamošnje orožništvo z ukazom napolnila k ubežju nemške ter odredila, da morajo odslej z južnotirolskimi Nemci občevati samo še v njihovem maternem jeziku.

KATOLIŠKA CERKEV

s Drobiž. Iz Amerike javljajo, da hoče ta država prekiniti svoje odnose z Mehiko in to zato, ker Mehika nejenja s preganjanjem katoličanov. Če se ta vest uresniči, bo velik uspeh ameriških katoličanov, ki so že večkrat izrazili svoje sočuvstvovanje in svojo naklonjenost trpeči mehiški cerkvi. — Po zanesljivih poročilih so ruski boljševiki doslej pobili: 31 nadškofov, 1561 duhovnikov, 16.867 sodnikov, doktorjev in drugih uradnikov, 34.585 profesorjev in dijakov, 19.000 zasebnih uradnikov, 56.340 oficirjev, 196.000 delavcev, 268.000 vojakov in mornarjev in 890.000 kmetov. Vse v imenu bratstva, enakosti in svobode. — 8000 članov šteje zveza katoliških inženjerjev v Franciji. — Katoličanov v Kanadi je 4.285.000. V desetih letih so porastli za 896.000. — V katoliško Cerkev je vstopilo zadnje čase v Ameriki iz raznih protestantskih ločin: 319 protestantskih duhovnikov, 115 zdravnikov, 126 odvjetnikov, 48 članov parlamenta, 12 guvernerjev, 180 časnikarjev in 206 pisateljev.

AVSTRIJA

s Kancler obljublja vzorno manjšinsko pravo. Kancler Sušnik je dopisniku nekoga poljskega lista izjavil o avstrijski politiki v bodoče sledeče: »Vlada do danes ni zapustila politične smeri, ki jo je nakazal pokojni dr. Dollfuss. Hočemo svobodno in neodvisno državo in delamo zato na združitvi vseh sil, da ojačimo gospodarski podvig. Avstrija je nedvomno znana kot nemška dežela. Male narodne manjšine na njenem ozemlju so popolnoma enakopravne in bodo v bodoče zaščitene po vzornem manjšinskem pravu. Ne bi bili dobri patrioti, če ne bi obžalovali razsula monarhije, kot realni politiki pa računamo z dejstvi, ki so podana, ter odklanjamo vsakojake poizkuse, ki bi motili mirno sožitje s sosedi. Sodelovanje držav v Podonavju ni samo možno, marveč vsem državam nujno. Avstrijska politika je politika poštene volje za mir. Upamo, da je z rimsko pogodbo dana podlaga za sodelovanje Avstrije z vsemi sosednimi državami.«

s Korotanski drobiž. Dunaj rabi dnevno 760.000 litrov mleka. S Koroške ga dobi na dan 1000 litrov. Dežele, ki so bliže Dunaju, vnovečijo samo na mleku več kot Koroška z mlekom, živino in prašiči. — V deželo bolnišnico v Celovcu je bilo lani sprejetih 5251

BANKA BARUCH

15 Rue Lafayette, Paris

Odpremijo denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu.

Vrši vse bančne posle najkvalitetneje

Pošta: uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BELGIJA: No 2056-64 Bruxelles. FRANCIJA: No 1127-94 Paris. HOLANDIJA: No 1435-66 Rotterdam. LUKSEMBURG: No 5067 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice

moških in 4954 ženskih bolnikov. Umrla jih je lani 389. V deželni porodnišnici je bilo rojenih 535 dečkov in 478 deklic, 17 parov je dvojčkov. V deželni norišnici je bilo lani 351 moških in 389 žensk. — Leseni most čez Suho pri Podgorjah je vsled poprave do 12. februarja dnevno po tričetrt ure zaprt. — 400 letnico obstoja je praznoval 27. t. m. red uršulink v Celovcu. — Pogorela je Plaznikova žaga na Obirskem. Po nesreči je zgorel 36 letni Jurij Pavlič, oče 6 nedolžnih otrok. — V Encelni vesi pri Greb. Kloštru je pogorela Klokarcjeva hišica z gospodarskim poslopjem vred. — Umrla je 47 letna Marija Juch v Kočuhi. — Pred pol letom ji je umrl mož. — V celovski hiralnici je umrl 93 letni Mihael Piskernik, ki se je boril l. 1866 pod nadvojvodo Albrehtom pri Kustoci.

ITALIJA

»Pisali bomo tja, da smo zadovoljni.« Kakor čitamo v amerškem »Obzoru«, je grozen marzejski zločin budo zadel tudi naše rojake v Julijski Benečiji. »Bol pa je tem hujša« — tako pišejo iz Gorice — ker je moramo skrivati pred našimi biriči, ki hočejo to izrabljati in nas zasledujejo ob vsakem koraku. Ljudstvo se je zatopilo samo v sebe in s težavo prenaša pritajeno posmehovanje. Ta zločin ni obsojalo samo naše ljudstvo, ampak tudi vsi pošteni Italijani, ki ne mislijo s fašizmom. V tej nesreči, ki je zadela pred vsem Jugoslavijo, so razni fašistični prvaki in sovražniki vsega, kar je slovanskega, pokazali svoje pravo lice. Tako smo zvedeli, da je znani briški zdravnik D'Ottono, ko je dobil uradno obvestilo o strašnem umoru, nepredvidno izrazil svoje nepopisno zadovoljstvo in veselje. Bil je uradno obveščen, da mora izobesiti zastavo na pol droga in to je tudi takoj storil ter rekel: Izobesili bomo zastavo, toda pisali bomo tja (v Jugoslavijo), da smo zelo zadovoljni! Med našim ljudstvom je ta mož razvpit nasilnež, na to njegovo izjavo so se zgražali tudi Italijani sami.

AMERIKA

»Razno. V Clevelandu so umrli: 49 letna Marija Jagnje, 49 letni Janez Sadar iz Drašče vasi pri Zužemberku, 63 letni Janez Jakič iz Zapotoka pri Kureščku, 55 letni Jožef Tkalič, doma nekje iz Slavonije, 60 letna Alojzija Kolenc, roj. Grum iz Dolenje Breze pri Višnji gori, 48 letna Jennie Schumer, roj. Kovačič iz St. Lovrenca nad Mariborom. — 36.000 smrtnih avtomobilskih nesreč je bilo v letu 1934 v Ameriki. — V Little Falls, je preminula 43 letna Jožefa Miklavec, roj. Pirnat iz Bačne vasi pri Gornjem gradu. — V Franklin Kans. je umrl nagle smrti 68 letni Janez Folkar. — V Calmetu Mich. sta odšla v večnost 66 letni Peter Majerle iz Starega trga v Beli krajini in 70 letna Marija Brozovič. — V Steeltonu Pa. je zatisnil na veke oči Janez Plut iz Suhorja v Beli krajini. — V Chicagu so pokopali 59 letno Marijo Pustavrh z Vrhnike. — V Albionu Iova si je vzel sam življenje Frank Rožanc z Martinjaka pri Cerknici. — Za pčučnico je umrl v Denverju Colo Anton Debelak iz Retenj pri Velikih Laščah. — Hudo se je pobil Josip Goričar, pred Pucljevo gostilno v Milwaukee Wis. — Ravnotam sta izdihnila: 65 letni Frank Močnik iz St. Janža v Savinjski dolini in Rozalija Grašec iz Kojnc. — Na lovu se je smrtno ponesrečil Frank Pristov, bivajoč v Johnstovu Pens., doma z

Brezovce pri Ljubljani. — V Pueblo Colo je umrla Ivana Fatur, doma iz Postojne. — V Durant City Pa je preminul 38 letni Alojz Balant iz okolice Trebnjega. — V Broughton Pa je izdihnil Janez Frelj iz Leskovic nad Skofjo Loko.

DROBNE NOVICE

Bivšega nemškega cesarja Viljema II. je baje hotel zastrupiti njegov kuhar.

Tudi ženske so lahko sprejete v vse vojaške šole na Turškem.

Najstarejša zdravnica v Evropi je 96 letna Matilda Thyssen v nemškem Berlinu.

48 milijonov frankov so izgubili francoski varčevalci radi sleparij znanega Staviskija.

Prostovoljne prispevke za odkup saarskih rudnikov so začeli nabirati v Nemčiji.

Francosko fašistično stranko ustanovljajo v Franciji bivši poslanec Hennessy.

Mađjarske pečujške premožavnike je odkupila neka italijanska družba.

2600 oseb se je doslej izselilo iz Posaarja v južno Francijo.

Za največjega sovražnika sovjetske Rusije je bil proglašen njen bivši vojni minister Trockij.

Skoraj 66 milijard rubljev (1320 milijard dinarjev) znaša sovjetski proračun za l. 1935.

80 ljudi je zmrazilo v zapadnih krajih Severne Amerike.

Italijanska vlada predlaga francoski kazenski pohod v Abesinijo.

Za predsednika avstrijske republike hočejo menda v letošnji jeseni izvoliti nadvojvodo Evgena.

Skoraj pet milijard dolarjev za razna javna dela v svrhu pobijanja brezposelnosti je odobril ameriški parlament.

Blizu 90 milijard čeških kron znašajo vloge v vseh denarnih zavodih republike.

Oglas in reg. pod št. 23762 od 19. XI. 1934

Volivcem-županom!

Vsem našim od nekdanj zvestim in neomahljivim volivcem, ki so pri volitvi v senat dne 3. februarja polnoštevilno oddali svoj glas za našo kandidatno listo in se niso udali ne grožnjam, ne obljubam, ne kakim drugim vplivom, izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo!

Vi vsi, ki ste se vedno držali naših načel in jih ohranili skozi vse viharje, ste naš ponos! Na vas gradimo svoje bodoče delo, ki ga prav kmalu pričnemo!

Ljubljana, dne 3. februarja 1935.

Franjo Zebot, Ivan Strein, Martin Steblevnik

d Pri nagnenju k maščobi, protinu, sladkosečnosti izboljšuje naravna »Franz-Josefova« grenčica delovanje želodca in črevesa in trajno pospeši prebavo.

Predpustni čas — praznik pusta. Po vsem svetu je včasih pred pustom vladalo razposajeno in veselo življenje. Danes pa ni povsod tako. Na podobi vidimo, kako ponokod slave pusta.

KAJ JE NOVEGA

Stoletnica ilirskega pokreta

Pred sto leti, namreč 6. januarja 1835, je izdal dr. Ljudevit Gaj (1800—1872) prvo številko časopisa »Novine Horvatske« s književno prilogo »Danica Horvatska, Slovenzka y Dalmatinska«. V 10. številki priobčuje pesem Antona Mihanovića pod naslovom »Horvatska Domovina«, ki je splošno znana kot »Lijepa naša domovino«. Ta pesem je postala narodna himna hrvatskega naroda. A ko je dr. Ljudevit Gaj izdal pesem »Još Hrvatska nij propala, dok mi živimo«, je zadonela ta budnica po hribih in dolinah in pokret dr. Gaja za narodni jezik se je razširil na vse strani.

Skromni začetek je imel nepričakovani uspeh. Povsod v javnosti se je uvedel narodni hrvatski jezik, osnovala se je prvi ilirska čitalnica v Zagrebu (1838), iz katere se je razvilo

narodno hrvatsko gledališče (1840) in je bil ustvarjen začetek književnega društva »Matica Hrvatske« (1842).

Ze leta 1836 so sklenili, da se v Zagrebu ustanovi »Učno društvo«, katero je 30 let pozneje oživiloril hrvatski dobroteljec vladika dr. Jurij Strossmayer pod imenom »Jugoslovanska Akademija znanosti in umetnosti«. Dr. L. Gaj je tudi uredil prvo pisno hrvatskega jezika in vžgal v Zagrebu ožnji rodoljubja, ki je razplamtel vsa srca. Hrvatski narod hoče dostojno proslaviti to stoletnico dr. Ljudevita Gaja.

VINA

vseh vrst kupite najugotnejše pri
Centralni vinarni v Ljubljani

Kvišku srca!

Predsednik vlade g. Bogoljub Jevtič je imel preteklo soboto zvečer po radu velik govor. Najprej je poudarjal, da je naša varnost na zunaj zavarovana. Nato je sporočil sklep vlade o najetju ene milijarde dinarjev za javna dela, da se tako dvigne narodno blagostanje. Za vsa ta dela bo naša vlada izredna sredstva in ne bo naroda radi tega obremenila z novimi davki, niti ne bo iskala notranjega posojila, niti ne bo pomnožila obtoka bankovcev. — Vlada hoče dalje s primernimi ukrepi omogočiti kmetu, da bo lahko svojim obveznostim zadostil. Poleg velikih javnih del, kjer bodo našli delo siromašni sloji našega naroda, bodo kmetje imeli gotove davčne plačilne olajšave, zlasti pri zemljarini, enako tudi olajšave pri

obrestih, ki jih morajo plačevati za posojila.

»Ves narod naj spozna,« je rekel predsednik Jevtič, »da se nahajamo v dobi novih težej, širšega razumevanja, širših vidikov in pogledov. Staro je ne samo ono, kar je bilo predvčerajšnjim, ampak je danes staro tudi to, kar je bilo včeraj.« S temi besedami je predsednik vlade g. Jevtič jasno povedal vsem in vsakomur tudi to, da je znane JNS strahovlade enkrat za vselej konec. Slovensko ljudstvo ima dosti razlogov, da se te predsednikove tako jasne in odločne izjave iz srca veseli, ker lahko mirnega srca trdimo, da se lepa gesla o državljanstvu, jugoslovantvu, zakonitosti in pravičnosti niso nikjer tako grdo zlorabljala, kakor v slovenskem delu države.

Spreobrnjeni generali

Poskusi, da bi gotovi gospodje vpregli slovensko bojevalniško gibanje v fašistični voz, se se izjalovil. Če si je že gosp. Ljotič — ki ga »Münchener neueste Nachrichten« od 21. januarja imenujejo dejanskega voditelja tega gibanja — pomnil nogo, lahko rečemo, da so si slovenski generali »Boja« polomili jezik. Se v prvi polovici januarja in celo še prejšnji teden so ti gospodje govorili čisto z besedami njihove okrožnice o političnem prebarvanju »Boja«. Zadnje dni pa se je veter zasukal. Člani »Boja«, ki obiskujejo posamezne generale »Boja« morajo slišati naravnost čudovite stvari. Predvsem pravijo, da je vsa visoka politika v naši državi že popolnoma v rokah generalov »Boja«. Oni se razgovarjajo s tem in onim, podpirajo tega in onega, so za pravice slovenskega naroda in celo za dr. Korošca. Človek ne ve, ali je v vsem tem več zlobe ali več naivnosti. Ali ti gospodje računajo s takšno politično nezrelostjo našega človeka ali pa za vsako ceno hočejo z njim uprizoriti politično komedijo. V vsakem slučaju so v hudi zmoti.

Za presojo namenov »Boja« je merodajno le to, kar stoji črno na belem. In črno na belem stoji, da so hoteli razcepiti našo slovensko politično moč, pa čeprav na tako naiven način. Črno na belem pa stoji v zadnji številki »Bojevega« glasila »Preloma«, da generali »Boja« misli na politično udejstvovanje niso

opustili, niti ne na politično udejstvovanje z različnimi drugimi organizacijami po državi. Čeprav je še istega dne, ko je ta številka »Preloma« izšla, neki zelo merodajen gospod pri »Boju« zatrjeval, da je vsa kombinacija z Ljotičem in drugimi padla v vodo in da ostanejo trdno ob strani slovenskega ljudstva, tega več ne verjamemo.

Naše ljudstvo, organizirano v skupinah »Boja«, bo na svojih zborovanih znalo povedati tej gospodi, da hoče imeti opravka ne le z ljudmi čistih rok, v čemer jim ni kaj očitati, temveč predvsem tudi z ljudmi čistih namenov in odkrite besede. Naše ljudstvo je preživelo tekom 16 let svobode preveč političnih razočaranj s strani nešteti političnih hribolazcev, da ne bi znalo ločiti, kdo je resnično z njim in kdo išče le koristi izven območja slovenskih interesov. In to ljudstvo je znalo s takimi hribolazci tudi obračunati, pa čeprav se oni skrivajo za ime dr. Korošca in skušajo tako v kalnem ribariti.

»BOGOLJUB«

je najlepši slovenski nabožni list s slikami v bakrotisku. Naslov: Ljubljana, Jugoslov. tiskarna.

OSEBNE VESTI

d 24 letnico škofarskega posvečenja je praznoval 20. januarja v ožjem krogu prijateljev zagrebški nadškof dr. Bauer.

d 89 rojstni dan je obhajal v Senjarju g. svetnik Blaž Grca. Manjka mu le še par let do železnega jubileja. Bog daj zdra je!

d Biserno poroko je obhajal te dni Jurij Kuhar s svojo ženo Marjeto roj. Simončič v Budini pri Ptujju. Bog ju živi še mnogo let!

d Zlato poroko sta obhajala Lovrenc in Marija Vilfan z Dobrega polja pri Brezjah na Gorenjskem. Bog ju ohrani še dolgo let!

DOMACE NOVICE

d Nadomestne volitve v senat so se v nedeljo vršile na sedežih vseh banovin. Kakor že znano, volijo senatorje drž. poslanci, banški svetovalci in župani. Za našo banovino sta bili volični dve listi. Na eni so kandidirali g. minister dr. Marušič ter bivša ministra dr. Kramer in Pucelj, na drugi pa bivša drž. poslanka Fr. Zebot in strein in bivši občinski poslanec Steblovnik. Za dr. Marušičevo listo je bilo oddanih 321 glasov, za Zebotovo listo pa 86 glasov. S tem so za senatorje izvoljeni gg. dr. Marušič, dr. Kramer in Pucelj. Poslednja dva sta bila državna poslanka, dr. Kramer za Ljubljano, Pucelj pa za kočevski okraj. Sedaj morata oba poslanske mandate odstopiti svojim namestnikom. Dr. Kramerja bo nadomestoval v poslanski zbornici g. Ivan Tavčar, g. Pucelj pa kočevski Nemeč dr. Hans Arko. Tako se je našim vrlim Ribničanom, Laščanom in Dobropoljcem, ki žive v zibelki slovenskega jezika, po dolgih desetletjih zopet pripetilo, da imajo Nemeča za poslanka. Tudi Zebotova lista, ki je sicer odšla brez mandata, lahko razramuje v razmerah, kakršne so in ki so vsakomur znane, prav lep uspeh.

d Pred banovinsko samoupravo? Nekateri listi pišejo, da bo vlada v najkrajšem času objavila ukaz z zakonsko močjo, s katerim bo razširila področje dela banovinskih oblasti in banovinskih svetov. Poslej ne bodo več ministrstva reševala krajevnih in deželnih zadev, ampak pridejo te stvari v delokrog banovin. — Naj k temu pripomnimo, da je ministrski predsednik Jevtič že v svoji izjavi napovedal ta ukrep.

d Novi proračun savske banovine predvideva 194.386.000 Din izdatkov. Je za pet milijonov večji od lanskega. Določeni je tudi 500.000 Din za spomenik pokojnemu kralju Aleksandru v Zagrebu.

— Pri tolščici, protinu in sladkosečnosti izboljša naravna »Franz-Josef« gredica delovanje želodca in črev in vztrajno pospešuje prebavo. Raziskovalci na polju zdravilstva o prebavilih zagotavljajo, da so dosegli s »Franz-Josef« vodo sijajne uspehe.

d 2000 naših divjih zajcev, in sicer živih, kupi Nizozemska pri nas, da poživijo svoje zajčje plemo.

d Ker se inozemstvo zelo zanima za naš tobak, je uprava državnih monopolov dovolila zasaditev 20 milijonov tobakovih sadik.

d Srna je preplavala Dravo blizu Osijeka. Ko je prišla na drugo stran, je bila tako izmučena, da je konaj stala na nogah. Kmalu nato je poginila.

d Kdo je lahko zvaniknik finančne kontrole. Finančni minister je odredil, da se v

nasprotju z uredbo za organizacijo finančne kontrole lahko sprejmejo za zvančnike finančne kontrole tudi osebe, ki so dopolnile samo osnovno šolo, če so po poklicu mornarji (ribiči), ali pa da so odslužili kadrski rok v vojni mornarici, ali se pa izučili strojno-ljudjavničarske obrti in imajo predpisani izpit za samostojno upravljanje z motorji na bencin, bencol, petrolej ali nafto, ki se nahajajo na ladjah.

d V denarne težave je zašla hrvaška občina Petrinje. Rabi poldrug milijon posojila.

d Filozofsko društvo se ustanovili v Ljubljani. Za predsednika je izvoljen znani mladostovec dr. Veber.

d Tekme za slovaško smučarsko prvenstvo so se vršile te dni na Pokljuki. Zmagali so Čehi, vendar pa se tekme niso zaradi slabega vremena dovršili in se bodo s.oki nadaljevali marca meseca na Bledu. Kdo bo končni zmagovalec, bomo še videli.

d 5231 razporek je bilo v letu 1932 v Jugoslaviji. Od teh 2199 pravoslavni, 2164 muslimanski, 402 katoliški (od mize in postelje), 224 starokatoliški, a ostale odpadejo na druge vere.

d »Deutsches Volksblatt«, ki izhaja v Novem Sadu, je v Avstriji prepovedan.

d Zalostna ugotovitev. Banovinski zdravniki so na svojem zborovanju v Celju izjavili, da ne daje zdravniška zasebna služba na deželi nobenega zasluga več, ker je ljudstvo popolnoma obubožano. »Krasno« spridevalo za — gotovo državotvorno gospodo.

d Značilno za naše razmere je, da je bil v rudniku »Srbaki Balkan«, kjer se je pred kratkim ponoredeilo 12 rudarjev, nastavljen le en rudarski strokovnjak, pa še ta je bil — Nemec.

d Okrog 40% tiskarskega delavstva Jugoslavije se nahaja ta čas med brezposelnimi.

d Prislino varčevanje za svoje nameštence je uvedla sarajevska mestna občina. Nameščenci so prihranili že znatne vsote.

d Eza šolska. V primorski banovini je bilo od osvobođenja pa do danes zgrajenih 180 novih šolskih poslopj, 77 šol se gradi, za 24 šol pa so pripravila potrebno gradivo.

d Naši se mu pomagali. V Metkoviću je na Neretvi nasedel italijanski parnik »Gardac«. Na pomoč mu je prihitela ladja »Narentac« ter ga z velikimi napori izvlekla v globljo vodo. Parnik »Gardac« je že odplul v smeri proti Napolju.

d Mesto Kotor se še dolgo bori, da bi dobilo gimnazijo. Sedaj je zetska banovina vstavila v svoj redni proračun znesek 500.000 Din kot prvi obrok za zgradbo gimnazijskega poslopja.

d Belgrajski dijaki rogovilijo. Skupina študentov-levičarjev se je zabarikadirala v poslopju belgrajske univerze in onemogočila študentom, da bi šli na predavanja in k izpitu. Na poziv univerzitetnih oblasti, da se morajo pokoriti na univerzi predpisanim določbam, se levičarji niso hoteli vdati, temveč so univerzitetno poslopje zaprli in tako onemogočili odhod tudi onim študentom, ki so se po opravih mudili v poslopju. Ker se niso hoteli pokoriti pozivu univerzitetnega rektorja, da odpro poslopje, je rektor poklical policijo, ki je naskočila univerzo in zavzemala nadstropje za nadstropjem, kjer so se levičarji zabarikadirali. Pri tem je bil ubit en dijak, več študentov in policijskih organov pa je bilo huje in lažje ranjenih. Študenti so razbili skoraj vso opravo na univerzi. Policija je končno napravila red in aretirala okrog

rabi le
terpentinovo milo
Zlatorog

50 razgrajčev. Do izgredev je prišlo radi tega, ker so levičarji hoteli zvedeti od rektorja, kako se godi njihovim 15 tovarišem, ki so nekje v Bosni konfinirani.

d Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zadevi dobite proti maleknostnemu plačilu pri Per Francu, kapetan u p., Ljubljana, Maistrova ulica 14. Priložiti znamko za odgovor za 3 Din.

d Kmečki magazin v Ljubljani, Krekov trg 10 (nasproti Mestnega doma), Vas postreže z najboljšim blagom in najnižjimi cenami. Obiščite to trgovino in prepričajte se!

NESREČE

d Zgorelo je novo gospodarsko poslopje, last posestnika Prekleta pod Sv. Primožem nad Kamnikom.

d Požar je uničil gospodarsko poslopje posestnika Valentina Smodeja na Pobrežju pri Mariboru.

d Štiri hiše s pripadajočimi gospodarskimi poslopji so uničili ognjeni zublji v Cirkovcih pri Mariboru.

d Pri posekavanju je padlo težko drevo na delavca Stojnska Antona iz Stojnega sela, zaposlenega v gozdu Gabrje pri Rogatcu. Hude poškodbe.

d Kap je do smrti sadela osješkega župana Vladimira Malina.

d Zemlja se je vdrila v rudniku Podgorca pri Sv. Lenartu na Štajerskem ter do smrti podsula rudarja Petra Žižka iz Podgorca.

d Pri isihajcu sledi na kozarec naravne Josefove grenčice, popile zjutraj na orož truda izdatno iztreljenje črevesa, povzroči ugoden občutek olajšanja.

d Umrl je senator Arnautovič iz Mostarja, ki se je pod Avstrijo posebno boril za avtonomijo bosanskih muslimanov ter bil tudi zato večkrat preganjan in zaprt.

NOVI GROBOVI

d Hitro, hitro mine čas... V Brežicah je iztrgala neizprosna smrt družini Kušljanovi hčerko Mileno. — V Ovišlerjih pri Kočevju je zapustil solzno dolino posestnik in gostilničar Jožef Jaklič, župan občine Kočevje-okolica. — V Slovenjgradcu so djali v grob poštnega upravnika Franceta Eileta. — V Trstu je zapel mrtvaški zvon pomorskemu kapitanu Ladislavu Ternovu. — V Rogasči Slatini je odšla po večno plačilo Terezija Čone, posestnica. — V Trbovljah je odšel v večnost Filip Okoru, rudniški kancelist. — V Središču je zapala v Gospoda Marija Dogša, sestra g. kanonika. — V Mariboru je umrl Karel Tražnik, zlatar in pesar. — V Smartnem pri Litiji je umrl trgovec in posestnik Ivan Leskovec. — V Ljubljani so umrli: 78 letna vdova po trgovcu Apolonija Verbaj, Marija Ločnikar, policijski nadzornik v p. Nikolaj Večerin, soproga mestnega nameščence Antonija Arzenšek, roj. Rojina, posestnik in gostilničar An-

ton Ražem, soproga železničarja Marija Jerina, roj. Lap, medicinec Hinko Perne, 75 letna vdova po užitniškem pazniku Marija Kajzar, roj. Rebolj, znani ljubljanski veletrgovec z železino Franc Stupica, pisatelj dr. Franc Zbašnik, Ana Eberl, soproga trgovskega potnika Ivanka Simnic in šivilja Frauja Zupančič. — Naj počivajo v miru!

DOBRO ČTIVO

k Zakonodaja in kmet. So v naši zakonodaji zakoni in razne uredbe, ki posebno zadevajo naše podeželske gospodarje, ki kot kmetje, občinski zastopniki, župani vrše svoje delo. Velikokrat si ne vedo pomagati v raznih kazenskih, pravnih in davčnih zadevah. Zato je prav, da spoznajo nekaj najvažnejših zakonskih predpisov: Sušec Štef. Naše finančno pravo (to so neposredni davki, državna trošarina, takse) vezana knjiga etane 100 Din; dr. Gorazd Kušej. Pravni svetovalec (ali advokat vsak sam) vezano 80 Din; Občinski zakon — Zakon o volivnih imenikih 5 Din; Zakon o tisku 16 Din; Zemljiška knjiga 5 Din; Kako si sam izračunam davek 4 Din; Zaščita kmetov v Jugoslaviji 5 Din. Vse te knjižice dobite v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

RADIO

PROGRAM RADIOFONSKE ODDAJNE
POSTAJE V LJUBLJANI

Vsak delavnik: 12 Plošče, 12.50 Poročila, 13 Cas in plošče. — Četrtek, 7. febr.: 18 Narodna odbrana, 18.20 Smuska ura, 18.50 Srbohrvaščina, 19.20 Cas, jedilni list 19.30 Nac. ura, 20 Klavir. koncert, 20.45 Radijski orkester, 21.40 Cas, poročila, 22 Slov. narodne. — Petek, 8. febr.: 11 Šolska ura, 18 Filozof. sprehodi, 18.20 Radijski orkester, 18.40 Literarna ura, 19 Radijski odkester, 19.20 Cas, jedilni list, 19.30 Nac. ura, 20 Prenos iz Zagreba, 22 Cas, poročila, Radijski orkester. — Sobota, 9. febr.: 18 Radijski orkester, 18.15 Aktualnosti, 18.30 Radijski orkester, 18.50 Francoščina, 19.20 Cas, jedilni list, 19.30 Nac. ura, 20 Zunanji politični pregled, 20.20 »Idealni smučarji«, 22 Radijski orkester. — Nedelja, 10. febr.: 7.30 Kmet. predavanje, 8 Plošče, 8.20 Poročila, 8.30 Komorna glasba, 9 Versko predavanje, 9.15 Prenos iz franč. cerkve, 9.45 Plošče 10 Pomoč jecljajočim, 10.20 Narodne na ploščah, 11.40 Mlad. ura, 12 Cas, Radijski orkester, 15 Plošče, 16 Operetna glasba, 19.30 Nac. ura, 20 Cas, jedilni list, 20.10 Julij Beletto poje, 21.30 Cas, poročila, 21.50 Harmonika. — Ponedeljek, 11. febr.: 18 Zakladi na dnu morja, 18.20 Plošče, 18.40 Slovenščina, 19.10 Zdravniška ura, 19.30 Nac. ura, 20 Prenos iz Zagreba. — Torek, 12. febr.: 11 Šolska ura, 18 Otroški kotiček, 18.20 Pomen telesne vzgoje, 18.40 Nemščina, 19.10 Pravna ura, 19.30 Nac. ura, 20 Cas, jedilni list, 20.10 Klavirski večer, 21 Vokalni koncert, 21.30 Cas, poročila, 21.50 Radijski orkester, 22.30 Angle. ške plošče. — Sreda, 13. febr.: 18 Plošče po željah, 18.30 Pogovor s poslušalci, 19.20 Cas, jedilni list, 20 Koncert konservatoristov, 21 Ga. Bernot-Golobova poje, 22 Cas, poročila, 22.15 Radijski orkester, 23 Esperanto.

NAROČITE

»SLOVENCA« na ogled! — Naslov: Ljubljana, Jugoslovanska tiskarna.

II. EVHARISTIČNI KONGRES V LJUBLJANI

Evharištični shod in župnija

Glavni pripravljalni odbor za II. evharištični kongres za Jugoslavijo se je postavil na stališče, da na kongresu ne bodo nastopale posamezne organizacije kot take, temveč bo predvsem vidna, naravna cerkvena organizacija, to je: župnije, dekanije in škofije. Pač pa so vse katoliške organizacije, kongregacije in redovi dolžni, da vse letošnje delo usmerijo v namene kongresa. Zato se prirejajo predavanja, verske vaje, zbirajo sredstva za kongres in podobno in vse to v okvirju in območju župnije, dekanije, oziroma škofije.

Tista prvotna celica, iz katere naj vzklije gibanje in življenje za evharištični kongres, je torej zlasti župnija. In ta zahteva se popolnoma ujema s sklepi lanskega evharištičnega kongresa v Mariboru, ki je med drugimi sklepi postavil glede župnije sledeče:

1. Nadnaravni vzgoji namenjena edinica je župnija. Župnija vodi svoje župljane k Bogu in župnijske cerkev kot bivališče Evharištijske družine stare in mlade ter različne stanove v eno božjo družino. Posebno sredstvo župnijske združitve je evharištična daritev. Te naj se udeležujejo, če le mogoče, verniki z zborna molitvijo in ljudsko-versko pesmijo.

2. Ker je župnija najvažnejša vzgojiteljica v verskem oziru, naj ji nihče ne krati svojstvenih pravic. Župnik je zakoniti voditelj vsega versko-nravnega življenja v župniji. Predvsem vodi Katoliško akcijo in vsa cerkvena društva. Najbolj se izraža pravi duh katoliških društev v tem, kako cenijo poklicano župnijsko oblast.

3. Z vsemi dobrimi sredstvi naj se pospešuje župnijsko skupnost. Razen redne službe naj se primerno slovesno obhajajo vsi prazniki cerkvenega leta, posebno prvi petki in prve nedelje v mesecu ter cerkveni patrocinjii (tako zvane »lepe nedelje«). Tudi z vnanjimi slovesnostmi (krasitev, godba) ter duhovnimi prireditvami (duhovne igre) naj se povečuje sijaj cerkvenih praznikov in božja čast.

4. Vidni izraz notranjega duhovnega življenja v župniji naj bo živahna župnijska dobrodelnost. V današnjih časih bede in brezposelnosti naj se še posebno udeležujejo dobrodelne župnijske akcije (n. pr. v Vincencijskih konferencah).

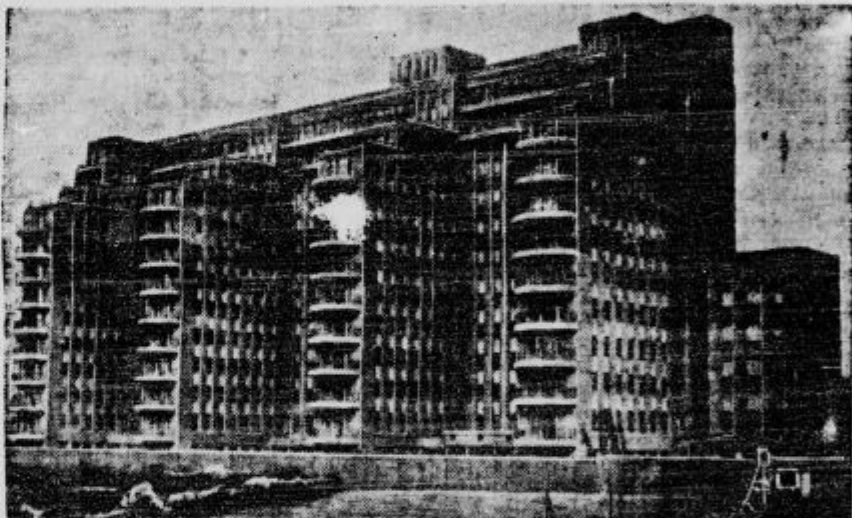
P. s. V Mariboru je izšla zanimiva knjiga **Evharištični kongres za lavantinsko škofijo v Mariboru**, ki podrobno opisuje priprave, potek in sklepe ter veličastne manifestacije Lavantincev. Objavlja tudi vse govore, katerih tehtna vsebina bo tudi za pripravo na ljubljanski evharištični kongres marsikomu dobro došla. Knjigo toplo priporočamo.

Finančna stran kongresa

Veliko skrb povzročajo Olav. priprav. odboru fin. plat kongresa. Sedanji težki gospodarski časi so res da taki, da bi malodušnež obupal ob misli, da bo naša evharištična manifestacija nujno združena tudi z velikimi stroški. A mi nečemo biti malodušni. Saj pripravljamo slavje Njemu, ki je Kralj vseh kraljev in neskončni vladar vesolja. Kaj je primernejše, kot da mu žrtvujemo najlepše in najdragocenejše, kar po Njegovi volji imamo! Naš kongres mora biti tudi po zunanji obliki sijajen izraz naše nesebične ljubezni do evharištičnega Kralja. Za 19

sijaj je dolžan prispevati sleherni vernik, ker mora biti vse, kar bomo ob kongresnih dneh videli in doživeli v Ljubljani, resnična slika požrtvovalne ljubezni nas vseh. Pozivamo zato vse katoliško ljudstvo, da prispeva po svojih najboljših močeh za kongres. — V februarju naj župnijski pripravljalni odbori odn. preč. župnijska duhovščina izvede predvsem družinsko zbirko. Vsaka katoliška družina naj bi v februarju darovala vsaj 2 Din za potrebe kongresa. Pobiranje naj po predhodnem pojasnilu izvedejo župniki po posameznih vaseh na ta način, da obiščejo sleherno družino. Ako bi bila katera družina tako siromašna, da tudi tega zneska po 2 Din ne bi zmogla, naj pomaga krščanska lju. bezen sosedov. Pri pobirnihi ni izvzeti nobene družine, čeprav bi morda ta ali ona ne živela v dobrih odnosih s Cerkvijo ali krščanskimi organizacijami. Evharištični kongres je manifestacija vseh katoličanov, tega tudi pri tem delu ne smemo pozabiti. Družinsko zbirko je treba v februarju zaključiti in takoj nato odposlati nabrani denar. — Vse gg. veroučitelje vseh šol prosimo, da čimprej izvedejo mladinsko zbirko. Načelo naj bo, da naj vsak učenec odnosno učenka daruje v namene kongresa vsaj 25 par. Tudi tu naj bi bilo važno, da daruje res sle-

herni učenec odn. učenka. Prosimo nadalje vse gg. župnike, da na najprimernejšo nedeljo opravijo cerkveno darovanje za kongres. — Končno pozivamo vsa katoliška društva, vse kongregacije in redove, da čimprej zberejo prispevke od svojega članstva. Ta prispevek naj bi bil nekaj obvezen davka za evharištično leto. — Ne dvomimo, da bo tudi uslužbenstvo denarnih, zavarovalnih, združenih in drugih gospodarskih ustanov storilo svojo dolžnost. — Vsem pa stavljamo za zgled katoličane Argentinije, ki so sami za lanski svetovni evharištični kongres zbrali samo z eno zbirko 10.000.000 Din. Naj nas v naši požrtvovalnosti ne osramoti zgled velikega prijatelja Slovencev vikarja preč. g. Teasauderna iz Vestfalije, ki sporoča, da bo vsak mesec do junija daroval za naš kongres po 100 Din ter je prispevek za januar že nakazal! Ta nesebična zaobljuba nemškega duhovnika sama govori več kot vsi pozivi. — Mesec februar naj bo predvsem mesec zbiranja gnutnih darov za kongres. Le tako bo mogoče pravočasno izvršiti vse zunanje priprave. Kjer pa bodo ta poziv dobili prepozno ali jim iz kakšnega drugega opravičljivega razloga ni mogoče te akcije izvesti v februarju, naj storijo dolžnost za gotovo v marcu. Pri vsem tem pa seveda ne smemo pozabiti, da je bistvo kongresa v veličini naše rešitve ljubezni do presv. Reš. Telesa. Vsaka žrtev tedaj, ki jo za kongres prenesemo, bodi žrtev go. reče ljubezni! Le tedaj bo imel tudi zunanji sijaj kongresa svoj naravni blesk, ker bo odsev nevidne veličine naših duš.

Največjo in najbolj moderno bolnišnico Beaujon, ki stoji na periferiji francoskega glavnega mesta, so te dni slovesno izročili človekoljubnemu namenu.

Prva slika velikanskih snežnih zametov, ki so meter na debelo pokrili Severno Ameriko. Na sliki vđimo prometno ulico v Bostonu, kjerje v zametih običajno vse polno avtomobilov.

PODOMOVINI

Ljudsko gibanje.

(Primskovo pri Litiji.)

Bratci »Domoljuba« že vedo, da se Primskovo nahaja v hribih, kjer je dober zrak, zato se ljudstvo pri nas ne »giblje« tako kakor drugod. Na oni svet se je prejšnje leto preselilo samo 14 oseb. V ljubi zakonski stan pa je skočilo samo 8 parov, se tudi tu že pozna kriza. V dolino solz pa je prijkalo 22 nadebudnih državljanov. Krstov bi bilo morda še več, pa je leto prezgodaj minilo. — Sneg nam izginja. Kar prezgodaj smo se ga veselili. Sedaj pa ne bo nič s smukom. Si bomo pa krajšali čas s čitanjem. Saj ima skoro vsaka hiša kak časopis. »Domoljub« prihaja k nam v 50 izvodih. Njemu zvesto ob strani sledi »Bogoljub«. »Glasnik presv. Srca Jezusovega« je tudi častno zastopan (23 naročnikov). »Cvetje z vrto sv. Frančiška« pa trga 6 Primskovčanov. Mimograde prebiramo še »Katoliške misijonec«. »Slovenec« prihaja v 2 izvodih. »Odkmevi iz Afrike« in »Zamorščke« pa psi nas kar mrgole. Za te liste se posebno briga prednica Marijine družbe. Šolski otroci prebirajo »Angelčke«, ki nas obiskuje v 30 izvodih. Bi še kaj napisal, pa se bojim, da ne bi gospod urednik vzeli škarij v roke. Nak, tega pa že ne, rajši prej neham.

Novice.

(Dvorska vas pri Vel. Lačah.)

Zadajo nedeljo smo imeli pri nas volitve za krajevnega starešino. Za Rotar Juneza je bilo oddanih 51, za nasprotnega kandidata pa 13 glasov. Tako je zmagal naš odlični pristaj dose-danji vaški načelnik. Od danes naprej je vas zopet v poštenih rokah. Isti dan smo ugotovili na krajevnem zboru tudi vse nedostanke, ter ukrenili, kaj se naj izvede v procvit naše vasi. V naši vasi imamo krásno šolo. Imamo tudi gas. četo, katera ima lastni dom. Dobro bi bilo, ko bi sedaj naši možje delovali na to, da bi se zavzeli za okrasitev vasi. Nepotrebiti jarek po vasi naj bi se temeljito uredil. Gnojnice in kap-nice bo treba poražiti za polja in travnike, ne pa za namakanje naših potov, da se ne bodo

hudomušneži spodtikali in imenovali našo vas — Blatno vas. Kako je dobro gospodaril prejšnji naš načelnik — sedanji starešina, kaže to, da ima Dvorska vas svojo katastralno mapo, vaško tehniko in še nekaj gotovine. — Naša gasilska četa namerava prirediti zadnjo pred-pustno nedeljo igro. Vabimo tudi okoličane! Dohodki so namenjeni za preureditev gasil-skega doma. V Kanadi so v ta namen nabrali okrog 60 dolarjev. — Tudi naša pitna voda dokaj slavi. Tudi tej poskrbimo zadostno uredi-tev, da se bomo ponašali, kaj zmore eloga. — Vaščani pridno beremo »Domoljuba«, pa tudi »Slovenca« dobivamo v vsa. Ne samo Dvorjan-cem, ampak tudi drugim priporočamo: Naro-čajte se na poštno časopisje! — Dvorjanci! Le tako naprej! Uspeh bo sijajen.

Naš fantje.

(St. Jurij pri Grosupljem.)

Ono nedeljo so imeli naši fantje velikonoč-no izpraševanje. Veliko jih je prišlo. Ob tej priložnosti so g. župnik ustanovili Kat. akcijo fan-tov. Je pri nas zelo potrebna. Marsikak dober fant je valed nepoznanja razmer pristopil k društvu, ki sicer nosi kmečko firmo, a nam kot katoličanom ne more zadostovati. Matere, skr-bite, da bodo vaši sinovi zahajali v dobro dru-ščino. Priporočajte jim, naj se priklasio k fan-tovskemu odseku Kat. akcije.

Iz dolenskih Benetk.

(Kostanjevica.)

Samo enkrat jih ni bilo nič teh »Benetk«, pa je že prišlo vprašanje, če jih je že voda vzela. Ni jih še ne! Sedaj jih solnce greje, da je veselje. Snega nimamo že davno nič in zvon-čki že na vsa moč pomlad oznanjajo. — V ne-deljo smo imeli zopet nekaj razvedrila. Kar za-živel je naš oder. Pa je bilo pred meseci po-dobno, da bo vse zima vzela. Pa le ne bo! — »Domoljubovim« bralcem iz našega kraja je pa treba tudi eno povedati. To pa onim, ki bi bili radi le »bratci zastojkarji«. Lepo ti jo pri-maha pa si list vzame. Kdo ga bo pa plačal, mu

ni nič mar. Vsaj toliko bi prišel, da bi povedal da ga že hoče imeti. Za denar, če ni drugače, se kak teden že še počaka. Kar tako jemati pa ne gre. — Zadnjič je bil v Kostanjevici požar. Lastnik hiše je bil tudi dolga leta »Domolju-bov« naročnik, zadnje leto pa ne več. Prav želo mu je žal, ker bi lahko potegnil lepo nagrado! Le poskrbite drugi, da Vas ravno tako ne uide. — Borci so zborovali v Brežicah. Pa smo jo tudi mi malo tja pokukali, da zvemo, kakšno bo vreme. Pa so nam lepo napovedali. Da se v politiko ne bodo vtikali. Če se bodo, pa nas bodo poprej o tem povprašali. S silnim odobra-vanjem je bila sprejeta izjava, da se bodo o tem dogovorili tudi z dr. Korošcem.

Zalostna vest.

(Ponova vas.)

Nedavno je umrla Marija Štrlekar, užitka-rica, stara 86 let. Zadelo jo je kap. Čelo živ-ljenje je preživela na svojem domu v skrom-nosti in trdem delu. Odgojila je šest otrok, ki so ji lajšali stara leta. Njeni prijatelji in so-rodniki so jo v obilnem številu spremili na njeni zadnji poti. Naj v miru počival!

Naše društvo.

(Sv. Helena.)

Novo leto, novo delo. In ravno v tem letu nas čaka mnogo dela ter notranje in zunanje pripravljenosti. Posebno za Evharistični kong-res v Ljubljani se bo treba dobro pripraviti. Za kongres vlada povsod veliko zanimanje. — Tudi naše Slov. kat. izobr. društvo se prav živ-vahno giblje. Zadnja igra »Za pravdo in srce«, ki jo je režiral g. Janko Moder, je prav dobro izpadla. Zdjaj se pa pripravlja za 10. februar Vombbergerjeva ljudska igra »Voda«, ki je žela povsod toliko priznanja. Zato v nedeljo vsi »Vo-doc« gledat!

Razno.

(Sv. Jurij pod Kumom.)

Lansko leto je bilo polno težav in bridko-sti. Samo proti koncu leta smo imeli en lep teden, ko se je vršil pri nas misijon. Dva gg. misijonarja sta nam na prižnici in v spovednici vtila novega življenja, okrepila našo vero in nas navdušila za krščanske vzore. — V novem letu je kriza kar pri nas ostala, čeprav bi nez-nansko radi videli, da bi odražala za deveto goro. — Zima je lepa in mila. Sneg nam ne dela

SIROTA

Janček je sam, na vsem božjem svetu čisto sam. Nekoč je imel starše, brata in dve sestri-ci, zdaj pa nima nikogar. Lani — ali kdaj, sta se še s Tinčeto hodila kopat v Savo, Janček se ni upal kdo ve kaj daleč v vodo. Bil je plah in je čofotal rajši bolj za krajem. V penočo se vodo mu je sonce sproti natkalo biserov in vsega, česar ed je zaželel. Zdjaj se je na valu dvignil grad, zdaj je brzela vojska kralja Mat-jaza po valovih, poleg je z belo tančico pre-begnila vila po vodi, a nazadnje je zavabil Tin-četov glas:

»Janček, pridi rajši sem!«

Ozrl se je in zagledal kje daleč moleti bra-ovo glavo iz vode. Tedaj pa tedaj ga je zami-kalo, da bi se tudi sam spustil tje kaj. Začel je bresti, a voda se je zaganjala in valovi so šu-meli:

»Bom prijel, bom priji-jeel, buuu, pri-jeel boommm-uuu.«

Janček je z očmi meril globino in daljino ter zavil nazaj na prod. Odondod se je zopet ozrl po vodi:

»Tinče —«

Tinčeta ni bilo tudi glasu ne. Samo voda je šumela.

Janček je začel klicati, jokati, vpiti in be-žati navkreber proti domu, a Tinčeta ni bilo nikoli več. Modrikasto in napihnjeno telo, ki so ga čez tri dni potegnili iz vode in položili na mrtvaški oder, to vendar ni bil Tinče!

In je li bil Janček se je bal njegovih ve-likih oči, ki so začudeno vanomer strmela na-čam v praznino.

Je bilo lani? Bog vel Zinka je prišla tisti dan vsa rdeča iz šole. »Kakor pereč ogenj,« je rekla mami. Brž je morala v posteljo. Par dni za njo se Ivica. Nazadnje je moral leči tudi Janček. Vročina ga je kuhala in nič ni vedel, kaj se godi z njim. Ko je minilo, se je zavzel:

»Kje sem? — Mama!«

Nekje so se nalahno odprla vrata in Jan-ček je zagledal obraz prijazne usmiljenke.

»Kje je Zinka?«

Usmiljenka ga je pobožala. Imel je še ved-no vroča lica.

»Kje je Ivica?«

Usmiljenka je skušala skriti obraz. Dečku se je zdelo, da ima solze v očeh.

»Prav lepo priden bodi, da prej ozdraviš,« je trepetal njen glas.

Ko se mu je zdravje toliko izboljšalo, da si je zaželel tekanja in igrač, je Janček končno izvedel, da sta ga sestri cel zapustili.

»Kam sta šli?«

»K Bogu,« je usmiljenka sklenila roke.

Jančka je tiščalo v prsih.

»Pojdem še jaz. —«

Sestra je odkimala. On še ne more iti, ker ne sme mame zapustiti name.

»Čemu ni marala Zinka ostati pri materi ali Ivica?« je bil Janček žalosten. S kom naj se odele igra?

Usmiljenka mu je prinesla slaščice. Sedla je k dečkovi postelji in ga božala. Slaščice so se mu sprva zdele kakor pelin, tako ga je tra-žalost. Šele polagoma ga je usmiljenkina be-zeda potolažila in umirila. Dan za dnem so se mu bolj vidno vračale moči, dokler končno ni zasjal tisti vesel trenutek, ko je smel iz bol-nice domov.

Mati sama je prišla ponj. Mati, res, ali kakšna! Tako je bila shujšana in bleda, da bi bil Janček malone zajokal, ko jo je zagledal. Celo njen glas je bil medel in brez zvoka.

Sonce pozne pomladi je spotoma zopet pre-dramilo veselje v Jančku. Včasih se je ozrl na bolnišnico, ki je samevala na ravnini za me-stom, pa je zaukal od radosti, da se je srečno rešil iz tiste mrke hiše. Med vrbinjem in zelemi lokami je brzela Sava proti jugu. Po pri-slojnih brdih je že tu in tam trta nastavljala cvet. Iz vasi za mestom se je potegnila pot po trati, od koder je smuknila v senco visokih smrek in jela počasi ležti navkreber. Janček je zajetno koračil z materjo, ko je spet začu-ta pod nogami to vijugasto hribovsko pot. Bilo mu je, kakor da mu sam dom prihaja na-proti. Tod je poznal vsak grmiček in slednje drevo. Od drevesa do drevesa sd je meril daljo, ki se je bolj in bolj krčila. Še malo, pa ga bo a ravnice vrh hriba pozdravila očetova hiša.

»Ali so črešnje že zrele,« se je prijel ma-tere za krilo.

»Letos jih ne bo,« je sopihala ona po strmi-ni, njih je slana vzela.«

Jančku se je zdelo, da je uganilo nekaj svetlega v njem. Pol tako toplo ni več sijalo sonce in ptice so nehale gostoleti. Povejal je ko jima je hiša že pokazala seme.

»Kdo zdaj pase sviko?« ga je zaskrbelo, ko jima je hiša že pokazal seme.

»Smo jo prodali,« je vzdihnila mati. Tako žalostno je izrekla, kakor ondan usmiljenka, ko mu je povedala, da sta ga sestri zapustili.

Doma je bilo vse mrtvo. Na vrtu nikogar, pred hišo nikogar in nikjer nikogar. Sirasta mačka je čepela na vežnem pragu in lenobno

krajih. Da se trgovina še bolj poživí, so sklenili pomnožiti obratni kapital in da bodo poslovali vsak dan, ne samo ob četrtnih. Sprejemali bodo dnevno blago in prodajali. Odešek se bavi z vseni potrebščinami, tako da se krošnjariji z vseni izdelki lahko tu oskrbijo. Pozivamo člane zadrage, da le pri tem odešku nakupujejo, ker s tem podprejo lastno ustanovo in vsak član je deležen še popusta. Trgovina se nahaja pri trgovini g. A. Lovrenčiča kot doslej.

Priréditev.

(Ribno pri Bledu.)

Na Svečnico so dekleta Marijine družbe prirédila igro »Dekle iz Amerike«. Dekleta so se igro gladko naučila ter jo izvrstno igrala. Udeležba je bila zelo velika. Občinstvo je bilo zelo zadovoljno. Bilo je mnogo smeha in zabave.

NAZNANILA

n Duhovne vaje za dekleta bodo spet na Mali Loku od 16. februarja do 20. februarja. Lepo po-
cabljeni! Priglasite se na naslov: Dom Brezmadežne Mala Loka pri Ihanu, p. Doužale.

n Na Ovsih pri Podnartu bo v četrtek, 14. februarja, na sv. Valentina dan veliki vsakoletni cerkveni shod. Zjutraj ob 7 prva sveta maša; ob 8 druga sv. maša, ob 10 pridiga s sv. mašo, po kateri bo darovanje. Častivci in častivke sv. Valentina, ne zamudite lepe priložnosti!

n Smartno pri Litiji. Cerkevni pevski zbor v Smartnem pri Litiji prirédi v nedeljo, 10. februarja ob 3 popoldne v Društvenem domu pevski koncert z bogatimi in pestrim sporedom. Vsako nedeljo nam pevci delijo veselje z lepo ubranim petjem, naredimo jim tudi mi to veselje, da se v obilnem številu udeležimo koncerta.

n Trbovlje, Sadjarsko in vrtnarsko društvo bo imelo ustanovni občni zbor in predavanje po prvi sv. maši, to je ob 7.30 v osnovni šoli v Trbovljah v nedeljo, 10. februarja. Vstop prost.

n Hrušica. Prosvetno društvo vabi na prosvetni večer v nedeljo, 10. februarja ob štirih popoldne. O vzhajajočih kongresih v besedi in sliki bo govoril g. Ivo Peršuh. Za dodatke izbran spored.

n Bčem priče, ki so me videli, ko sem bil koncem meseca januarja leta 1918 ranjen na Six Mol pri Avstrij, kjer je takrat služil naš 7. lovski bataljon. Kdor bi kaj vedel, naj takoj sporoči proti primerni nagradi na naslov: Andrej Fojkar, Skofja Loka, Fužinsko predmestje 10.

DROBTINE

Vlak brez koles. Med Moskvo in Neglinskom bodo še letos pričeli graditi železniško progo, na kateri bo vozil vlak brez koles. Proga bo poglobljena in bo imela obliko žleba, vlak pa bo vozil po nji s pomočjo krogel. Sovjetski inženjerji pravijo, da bo ta najmodernjši vlak dosegel hitrost 300 km na uro. Dosedanji poizkusi z novo konstrukcijo železniškega vlaka so se prav dobro obnesli. Posebno bo novi vlak primoren za proge z velikim vzponom, torej zlasti za gorske železnice.

Kisla reka. Znani ameriški raziskovalec James Croy je na svojih potovanjih po Ameriški opazil čudna vodovja. Na meji med Argentino in Čilejem teče Río Agro, kislá reka. Njene vode radi kislosti ne more piti ne človek in ne živalina. Domneva se, da je reka kislá zaradi tega, ker padajo vanjo v gornjem teku drevesa iz pragozla in se tam razkrajajo. To bi bila torej reka lesenega jesiha. Prebivalci ob spodnjem toku si iz te vode, ki jo mešajo s studenčnico, prirejajo osvežujočo limonado.

Cez 212 let bomo vsi norei. Angloški statistik Larriek je izračunal, da bo v toku treh stoletij vse ponorelo. To ni samo gola napoved brez dokazov. Larriek navaja za svojo trditve tele številke: leta 1850 je en norec prišel na 535 ljudi, na 1897 je že bil na 312 ljudi en norec in leta 1932 je že vsak 144. človek norec. Če pojde tako postopoma naprej, bo leta 1977 vsak stoti človek nore in čez 212 let bo cela Evropa ponorela. — Hvala Bogu, da teh časov ne bomo dočakali!

Umeten dež bodo delali. V Turkestanu goje namade bombaža, ki zelo trpe zaradi prevelike suše. Sedaj pa bodo zgradili na nekem griču 65 m visok stolp, v katerem bo električna napeljava visoke napetosti. S pomočjo te naprave bodo povzročali umetne nevihte, kar bo imelo za posledico umeten dež. Tako vsaj je zamislil ruski naravoslovec Fedozij. Ko bo padel prvi dež, bomo spet poročali.

Pajek, ki lovi ribe. V Severni Ameriki žive pajki, ki love majhne ribe. Ti pajki so dolgi komaj nekaj centimetrov in preže na listih vodnih rastlin na svoje žrtve. Če se jim približa riba, se potopje v vodo na ta način, da se z zadnjimi nogami drže lista rastline, na katerega potegnejo svoj plen in ga požoro. Služne pajke so opazili tudi že v Afriki in v Avstraliji.

Junaska raca. Ognjegajci so našli na nekem pogorščku ponoči pogorele krme raco, ki je vztrajala kljub nezmožnemu ognju in vročini na jajčih. Njena glava je bila ožgana, perje se je kadilo, kljun

je odpirala široko od vročine, ker je sedela medli same žerjavice v starem pločevinastem sodu, ki ji je bil določen za gnezdo. A nobena sila je ni odvrnila od materinske dolžnosti. Ko so jo odstranili in napojili, se je izkazalo, da so jajca ostala nepoškodovana. Deset dni pozneje je srečno splavala z deo, ki jo je otela hude smrti.

Človeški želodec. Marsikoga bo zanimalo, koliko poje in popije zdrav človek v svojem življenju. Če vzamemo povprečno starost zdravega človeka 70 let, dobimo ogromne številke stolov raznih živil, ki jih je premlé s svojimi slabimi, včasih celo z umetno narejenimi zobmi, ubogi seniljan v svojem življenju. Zdrav človek poje v 70 letih približno 14.000 kg kruha in drugih močnatih jedí. Če bi iz moke, ki jo zavžije človek, spekli hleb kruha, bi bil ta hleb dolg 25 m, širok 25 m in visok 25 m ter bi meril 1200 kubičnih metrov. Nadalje pospravi človek vagon krompirja, več hektarjev solate, 60 stolov mesa, kar bi bilo lepa čreda deset glav živine. Jaje poje približno 10.000, sladkorja pa porabi 50 meterskih stolov in osem stolov soli. Ne zadovolji pa se človeški želodec samo z gosto hrano. Potrebuje poleg te tudi precej tekočine in izpije v 70 letih približno 165 polovnjakov vode in drugih pijač. Pri pijanosti pa se ta množina pijač še poveča. Skupno poje zemljan v 70 letih približno 75.000 kg goste hrane in popije 47.000 litrov pijač. Vse te dobrote bi komaj natovorili na osem velikih železniških vagonov.

Zgodovinska. Znamenitega pridigarja v cerkvi Notre Dame v Parizu je nekoč ustavila postarna dama in mu potožila, da ima slabo vest. Ogledovala se je v zrcalu in zdelo se je sama sebi lepa. Ker pa je nečimernost greh, bi se rada izpovedala. Slavní pridigar jo pogleda in ji ljubezljivo odvrne: »Pojdi v miru, hčerka moja, nikar si ne delaj težke vesti! zmeta se nikdar ni bila greh.«

Listnica uredništva

Uredniški koš požira v teh preklicanih predpustnih dneh cele kupe dopisov o odklicih, snubačih, občutih, kujavih ženinih in obupanih nevestah. Stara skušnja nas uči, da je večina takih dopisov pisanih z nečimernim namenom. Če pa je tudi kak resen dopis s to vsebino doletela žalostna usoda, naj nam dopisnik oprostí. Bolje je, da smo prestrogi, kakor prepovršni. Pošten list ne sme dati svojega prostora na razpolago za razne osebne žalitve in intrige. — Dopisov brez podpisa ne moremo objaviti, če so še tako zanimivi in resnični.

drami drhteči jek zvona, ne zemlja, ki je v grudah bobnela na črni pokrov. Mati je spala, spala.

Izpod motik in lopat je zemlja na grobu že zrastle v gomilo, a Janček le še ni mogel proč. Venomer se mu je zdelo, da sliši materin glas. Sledilaj je oče suho zastokal:

»Janček, morava iti! —«

Ko sta odhajala z božjega vrta, se je obema zapletal korak. Janček je še vedno videl samo črno kresto pred seboj. In vendar je krog in krog gomazelo življenjel!

»Ali res nihče ne občuti,« se mu je zdelo krivično, »da sem izgubil mater?«

Ne, nihče! Ljudje hodijo po svojih vsakdanjih potih, sonce se smeje z neba, povsod gostole ptice in Sava brezbrizno brzi proti jugu. Samo Janček in njegov oče sta kakor dve debli brez korenin, ko počasi nihata navkreber po vijugasti poti. —

Bajta je prazna, bajta je mrtva, joj, bajta je hudobna v tej gluhi zapuščenosti! Ko Janček in oče zvočér ležeta, vse zagonosti po temi. Neslišno se gibljejo skrivnostne scene, plahutajo, šušljajo in se nikakor ne morejo umiriti, se zdi Jančku. Vprav zdaj je seglo tam izza okna.

»Oče! trepetaje kaže deček tjekaj.

Oče se ozre.

»Saj ni nič. Kar lepo križ naredi in zaspi! Nič se ne boj! —«

Res ni bilo nič. Samo mesečina se je bila razlila skozi okno in veter se je pozibaval po vejevju sadnega drevja. Dasi je to vedel, je bilo Jančka odslej venomer strah. Bal se je samote, máru in vsega, vsega, kar mu je bilo tako nenadoma izginito in umrlo.

Ali je bilo lani, letos, včeraj ali danes? Za Jančka je čas popolnoma utonil. Vedel je samo, da se je vse zapored res zgodilo in da je zdaj še oče kakor izgubljen. Besede skorajda sploh ni iz njegovih ust.

Zjutraj vstajata oba zgodaj, dasi ne vesta kaj početi. Drug za drugim hodita, postavata in se spogledujeta. Oče se včasih loti tega, včasih onega dela, pa se nenadoma zagleda v daljo in vzdihne:

»Oh joh! —«

Roke mu omahnejo kakor omrtnvele. Če ga tedaj Janček prime za roko in karkoli vpraša, se samo strese in spet vzdihne. Kuhata in pospravljata si snama. Kuhata tako, da jesta samo po enkrat na dan, a pospravljata tako, da je po hiši vse narobe in sta si še sama drug drugemu v napotje. Včasih pride teta Zefa k njima, zdihuje, joka in sklepa roke. Oče jo začudeno gleda in nazadnje zamrma:

» Kaj hočeš, ko je Bog odločil takole!«

Na brežini za hišo je razgrajena leha. Tam se že zlato priklanja pšenica.

»Požela bova,« se spomni oče. »Jutri zjutraj, ali ne?«

»Jutri zjutraj,« potrdi Janček in zamiži, tako srepo plamte očetove oči.

S prvim svitom vstaneta. Oče skleplje dva srpa in molmlja:

»Tebi enega, meni enega — Tebi pravega, meni zdravega! —«

Janček vzame srp in se zboji:

»Pa jaz ne znam žeti, oče! —«

»Kukopak,« se očetu iznenada razvozilja jezik. »Ali te ni sram? Na kmetih da ne bi človek žeti znal! Kakna gospodinja pa si!«

Očetov očitajoči glas je strog in Janček zmeden ugiblje:

»Gospodinja? Jaz gospodinja? Čemu se oče tako čudno šalí?«

Plaho predeva srp iz roke v roko in ga nazadnje izpusti na tla. Neznanska tesnoba ga obide in tako duši, da bi najrajši pokleknil in se razjokal.

»Oče,« se hoče stisniti k temu čudnemu marmemu možu, ki mu je še edini ostal na svetu, toda oče ga nejevoljno odrine:

»Beži! Ali je to za gospodinjjo?«

V hip se obrne, stisne srp pod pazduho, pa jo mahne pevaje po brežini:

»Tri dni jo je žela,
tri snopke ima;
na roke pogleda:
vse žuljave ima.«

Janček strmi za njim, kliče, joka in se končno še sam spusti v dir po brežini. Oče so ozre, v visokem loku zažene srp od sebe in a razprostrtimi rokami zdrirja kakor veter.

»Oče, oče,« ihti Janček za njim, se spotika, pada in polzi, ali očeta le ne more dohitefi. Kmalu sploh izgubi sled za njim. Ves obupan se nazadnje zateče k teti Zefi.

»Za božji čas,« se križa ta, ko sliši, kaj se je zgodilo, »da bi se mu le ne bilo v glavi stemnilo!«

Janček jo trepetaje gleda skozi solze. Od vsega, kar teta ihti govori, ne razume niti ene same besede. Kakor omoččen ponavlja in podhrteva:

»Oče, oče! — Kaj bo s očetom, teta, kaj bo z očetom?!«

(Dalje.)

Današnja sovjetska Rusija

(Nadaljevanje.)

Patriarh Tihon je vzpodbujal ljudstvo k vztrajnosti, vendar je kljub notranji vernosti ruskega človeka dosegel le malo uspehov, kajti duhovščina sama zaradi svoje tesne poprejšnje povezanosti s carističnim režimom povečini ni uživala prevelike naklonjenosti ljudstva. To je dalo boljševidom končno pogum, da so zaprli celo samega patriarha (l. 1923) in začeli strasten in nad vse surov boj proti veri sami. Trošili so ogromne vsote za nepopisno protiversko propagando, ki naj bi izpreobračala ljudstvo k »znanstvenemu« materijalizmu. Uprizarjali so javne »učene prepire« za vero in proti veri, kjer je bil tisti, ki je bil določen za zagovornika verskih resnic, nazadnje seveda vedno osmešen, izdajali so na milijone podlih sramotljivih spisov in letakov proti veri in cerkvi in vprizarjali zasramovalne prireditve proti bogoslužnim obredom. Ker so bili oznanjevalci brezbožja med ljudskimi masami navadno puhli nevedneži, ki so opletali s frazami, katerih sami niso razumeli in seveda tudi niso mogli dosegati zaželjenih uspehov s tako »znanstveno« propagando, so vpregli v boj proti veri zlasti Komsomol, med katerim je tvorila tedaj še prav znaten del mladina raznih nekristjanskih azijskih narodov. Ob največjih praznikih so vprizarjali po cestah, po rekviriranih cerkvah in drugod ogromne prireditve, namenjene zasramovanju Boga, Marije, svetnikov in drugih verskih svetinj ljudstva. Prirejali so »rdeče mašice«, »rdeče krstec«, »rdeče procesije« itd. Pri tem se pa niso omejevali le na mesta, temveč so navalili z vso silo tudi na vasi. Vse je po dobro premišljenem načrtu vodila posebna centrala iz Moskve. Ustanavljala so se posebna protiverska gledališča in boljševidski pesnik Bednii je zlagal cele kopice zasramovalnih pesmi, ki so jih porabljali ob teh prilikah. Da bi verska čustva še bolj ponižali, so z odlokom z dne 23. februarja 1922 odredili po cerkvah še zaplenitev svetniških relikvij in njihov prenos v higijenski muzej. Tam so potem poleg svetniške mumije položili mumijo balzamiranega ponarejevalca denarja, podgane in žabe, kar naj bi pomagalo vršiti protiversko propagando. Za veliko noč l. 1924 je vprizarilo 150.000 komsomolcev na 120 mestih v Petrogradu bogokleten »napad na nebesa«, medtem ko so verniki napolnili cerkve.

Vsi ti boljševidski napori so pa porajali ravno nasproten uspeh, nego so ga boljševidi pričakovali. Zdravi naravi ruskega človeka so se te oblike protiverskega boja gnusile in zanimanje za verska vprašanja je le naraščalo. Na skrivnem so začeli pridno gojiti verski pouk, čeprav ga je Čeka krvavo zatirala, kajti pojavljala se je celo želja po mučeništvu. Zaprti patriarh je od dne do dne pridobival na ugledu, porajala se je prava verska strast in zaradi globoke verske čustvenosti na eni strani ter plitke verske izobrazbe na drugi strani je začelo pri nekih ljudskih masah še bolj cveteti versko ločinarstvo. Verske ločine (sekte) so bile že od nekdaj pri ruskem pravoslavlju bolj razvile nego kjerkoli drugod. Poznavalet Rusje trdijo, da je živela že pred vojno ena tretjina Rusov v bolj ali manj zmedenih krivoverskih ločinah, ki so se pojavljale iz osrčja ruskih mas samih in katerih je bilo tam na stotine (n. pr. raskolniki, njemoljaki, medeljšiki, straniki, njeplateljšiki, duhoborci itd., itd.). Mnoge izmed njih so že davno pred vojno oznanjale nauke, ki jih zasledimo pozneje tudi pri boljševidskih.

Nekatere so n. pr. zahtevale skupno lastnino, druge skupnost žena, tretje so učile dosego nebes že na tem svetu, četrtje so proglašale za najhujšega sovražnika ljudstva bogatine in pope, pete so zametovale rodbino in vsako oblast itd.

Tudi boljševidem sam ima premnogo črt tega značilnega ruskega nagnjenja k sektantstvu. Zaradi česar mnogi tudi trdijo, da bi bil komunizem pri kateremkoli drugem narodu vsaj v tej obliki nemogoč. Združilo je na eni strani mnogo že navedenih nauk, ki so jih oznanjale razne ruske sekte, na drugi pa kaže tudi on vso tisto strastnost in nestrpnost, ki jo opažamo sicer le pri verskih sektah. Resnična znanost ni napram veri nikoli tako nestrpno sovražna kot boljševidem, ker stremi vedno k resnici, le po drugi poti kot vera. Ker pa boljševidski materijalizem nikakor ne vzdrži znanstvene kritike, izpreminja svoj nauk nujno v nekako novo vero, ki naj bi zamenjalo dosedanje pravoslavlje, obenem pa oznanja strastno sovraštvu napram vsem, ki ne trobijo v njegov rog. Celo Lenin sam se ni boril proti verstvi z znanstvenim orožjem, kot delajo to brezverci v zapadni Evropi, temveč s surovim in besnim zmerjanjem. Pri svojih pristaših ni trpel niti sence kakega verskega čuta, saj je sam dejal: »Vsak razgovor o Bogu je neizrečeno prostaštvo«, in dne 14. novembra l. 1913 je pisal Gorkemu: »Vsak človek, ki se peča z mislimi o Bogu, ponesnaži samega sebe«. Izdal je poseben spis »Socijalizem in vera«, v katerem je zapisal znani stavek: »Vera je opij (strup) za ljudstvo, nekako njegovo duševno žganje«. Ker je komunist Höglund trdil, da vera in komunizem nista nezdržljiva, je bil izključen iz III. internacionale. In na VIII. strankinem kongresu je bil potrjen § 82. razlage programa boljševidske stranke. Ki pravi, da se vera in komunizem ne moreta združiti ne praktično in ne teoretično. To § 92 potem še podrobno utemeljuje ter zaključuje: »Mi ne smemo mirovati, mi ne smemo prepustiti uničenja vere bodočnosti. V to svrhu je treba uporabljati »izživanja in ovađuštvo, omejevanje zakonitih pravic duhovščine in njihov uvrščanje v rdečo armado, izgon iz cerkva in njihovih hiš, težka prisilna dela itd.« Leninova strastna zagriženost je šla tako daleč, da je dejal, da je vseeno, če poginejo tri četrtine človeštva, samo da zmaga komunizem. Ta strast in pa zlasti obljubljanje nebes že na tem svetu sta morala najti pristaše med ruskim ljudstvom, ki je že po naravi tako nagnjeno k sektantstvu, saj končno tudi v mnogih pogledih boljševidem ni bil nič drugega kot le ena izmed nešteti ruskih verskih sekt, odeta v materijalistične in komunistične kralitice zapadne Evrope. Ker človeška duša hoče Boga, so ji postavili boljševidi namesto njega dva malika, namreč — stroj in kolektiv.

Spričo notranjega razsula ruske pravoslavne cerkve in nekake verske anarhije, ki je spričo tega in boljševidske propagande nastopila, je sektantstvo, ki se je bolj ali manj oddaljevalo od pravega pravoslavlja v Rusiji še bolj zacvetelo. Pojavljala sta se na eni strani pravi verski, na drugi strani pa sektantski fanatizem. Nekateri so oznanjali konec sveta, češ da je Antikrist že tu v plašču komunizma, drugod so se pa porajale verske sekte z mnogimi znaki boljševidske miselnosti (n. pr. Zveza delavnih versko-komunističnih občin), ki so proglašale vsako cerkveno organizacijo za potvorbo pravega verskega nauka. Učile so, da je komunizem v popolnem soglasju s pravim Kristusovim naukom in da bo božje kraljestvo že na tem svetu ustvaril ruski proletarijat in da je treba pridobiti zanj tudi druge narode.

RAZNO

Vsak francoski vojak dobi dnevno pol litra vina, da bodo tako mogli prodati svoj izdelek francoski vinogradniki.

Vsak bolgarski delavec mora biti v bodoče član delavskega društva, ki so združena v državnih delavskih zvezah. Članarina za ta društva se bo pobirala pri izplačevanju mezd. Vsa bivša delavska društva bodo razpuščena, njih premoženje pa pripade novim delavskim zvezam.

Cezurno delo v trgovinah in industrijskih delavnicah namerava čkoslovaška vlada onemogočiti s posebnim zakonom, ki ga bo v kratkem predložil parlamentu minister za delo.

Hitler je izjavil, da je dokazana popolna nedolžnost generala Schleicherja, ki je bil prejšnje leto od hitlerjevcev na kruti način ubit.

Okoli 400 Nemcev je prišlo ono nedeljo iz Amerike v Fossarie, da so izvršili volilno dolžnost. To je državljanska zavezdnost!

Dober svet: Zavarovalni agent: Gospod tovarnar, izvolite se zavarovati za 700.000 Din. — Čemu bi se zavaroval, saj sem zdrav kot riba. — Že res, toda človek ne ve ne ure ne dneva, ne pomislite, kako prijetno presenečenje bi bilo za vašo soprogo, če bi vas zadela kap.

Uspešno so se končala pogajanja delavcev v yagrebški tvornici Pollack. Zopet so pričeli z delom. Okrajno sodišče v Meriboru je v nekem primeru razrodilo, da je odpuščen zaradi odstopa od dela na dan kraljeve smrti nevaljaven. Delodajalec mora plačati 14-dnevno odpovedno dobo.

Smešni sprevedniki v avtobusih. V nekem poljskem mestu se nastavlja komike kot sprevednike, da bi tako dvignili avtobusni promet. Sprevedniki opravljajo običajni posel, vmes zabavajo publiko s šalami, solospevi in kratkočasticami. Avtobusna družba je dala nalepiti sledeče lepake: Proč s krizo! Vozite se v naših avtobusih, med vožnjo vas bomo razveseljevali. Naši sprevedniki vas bodo kratkočastili.

Nemška avtomobilska industrija je prodala leta 1934 233.4 tisoč avtomobilov, dočim jih je v letu 1933 prodala samo 151.4 tisoč.

Professor-ka natančnost. — Soharica profesorju, ki je na študijem polovanju: Kdaj naj jutri zbudim gospoda? — Professor: Ze dobro, vam že pozvonim, ko bom želel, da me zbudite!

V angleški vasi Wingfield imajo gotovo svetovni rekord v tem, da tam celih petdeset let niso zidali nobene nove hiše.

Največ mož postane pogumnih šele tedaj, kadar jih mine potrebnost.

V Francoski Guinai pokončujejo komarje s močnimi električnimi žarki.

Teža kosti dorelega bika, ko ga zakoljejo znaša 73 kg.

Bakreno rudo so kopali že stari Egipčani leta 3800 pred Kristusom.

Ena tons premoga izda toliko vročine ali toplote kakor štiri sodčki gorljivega olja.

V Nemčiji se nahajajo dandanes 65 koncentracijskih taborov s približno 40.000 političnimi jetniki.

B—ski:

Ob dvojsletnici svetovne morije

(Nadaljevanje)

Naslednje jutro, dne 3. decembra 1914 sem zapustil »katalaskoc« in se vrnil v barako. Že v zgodnjih popoldanskih urah sem se oglašil v pisarni ruskega poveljstva. Poročnik Mihajlov, ki je prav dobro govoril nemščino, me je prijazno sprejel. Povedal sem mu, zakaj in kako sem prespal danu noč v taboriškem zaporu in ga prosil, naj me oprosti običajnih vsakdanjih del. Ne zato, da bi me bilo dela sram, ampak radi drugih okolnosti. Gospod Mihajlov je napisal listek (bumago), s katerim je ruskemu starejšemu ukazal, da me do preklica ne sme nihče siliti k pometanju in k podobnim opravilom v zemljanki.

Tretji december! Vsako leto se ga spominjam in se ga bom spominjal do smrti, zakaj to je godovni dan mojega, sedaj že pokojnega očeta, ki ga kot Radoslava, pesnika preprostih, a prisrčnih Marijinih pesni poznajo širok slovenske katoliške domovine. Razni skladatelji, tako pokojni Ignacij Hladnik, Ivan Pogacnik, p. Angelik Hrubar, zlasti pa še največ slavni naš komponist, vipavski rojak monsieur Stanko Premrl, so očetovo besedilo bogato poveščali s prelepimi cerkvenimi skladbami.

Tudi na Radoslavov imendan leta 1914 je bila v naši zemljanki služba božja. Nič čudnega, če je bil naš tega dne moj nepozabni roditelj ves v svojih mislih. Kar videl sem ga, kako koraka tam v daljni Vipavi v ponosno našo slovensko cerkev sv. Stežana, da pomoli zave in za nas vse in se združi v Jezusom v sv. zakramentu. On tam, jaz tu v sibirski katakombi, daleč daleč narazen, a vendar tesno skupaj v povsodpričujočem Bogu...

Dne 4. decembra 1914 se je pričel v Bijsku velik sejem (jarmarka), ki je trajal polnih 14 dni. Dobil sem dovoljenje za izhod iz taborišča v mesto. To je bilo vrvenje! Našel sem več sto voz govejega mesa in kar cele, seveda zaklane, zmrznjene krave sem videl na trgu, ki so jih pripeljali iz bližnje in daljnje okolice na prodaj. Nešteto je tudi bilo »oskubljenih« praštev. V vrsto so jih postavili po šest in šest v glavo navzgor, kakor zlože naši vojaki v piramide puške, ko nastopi čas oddiha na vežbališčih. In še sem opazil nič koliko voz sena, drv, hlodov, predvaja, konoplje, lanenega semena, pšenice, pšenične moke, raznih kož itd. Na trgu (bazaru) so razstavili trgovci velike zaloge vsakovrstnih železnih izdelkov. V posebnih prodajalnah so se mi smejala nasproti jabolka in tudi grozdje. V izložbi neke trgovine sem se zamislil v karikaturi (osmejujočo sliko bivšega nemškega cesarja Viljema in pokojnega avstrijskega Habsburgovca Franceta Pepeta. Okrog 10.000 konj so prignali na sejm od vseh vetrov in mnogo več kot deset tisoč trgovcev in prekupecev se je znašlo tiste dni na »jarmark« v Bijsku. Po več ko 300 km daleč so se pripeljale nekatere Sibirijanke, celo z malimi otročki so prišle na ta veliki sejm. Res korajžnel pa ne vse enako prijazne. Ena se avstrijskim ujetnikom smeje, druga iz njih norce bruje, tretja prijazno ogovarja, četrta grdo gleda, peta se jezi, grozi in zmerja, šesta joka in si briše solze...

Mesec december 1914 je bil čas hudih preizkušenj za Avstrijce, pa tudi za slavno srbsko armado. Iz decembra, ruskih časopisov imam v tem pogledu sledeče zaznamke: Do 1. novembra 1914 je izgubila Avstrija na srbskem bojišču 3128 oficirjev in 145.470 vojakov. — V bitki pri reki Kolubari na fronti Lazarevac so ujeli Srbi v naskoku 27 oficirjev in 2000 vojakov. — Bijski časopis »Altaj« z dne 8. decembra 1914 poroča, da so Belgrad zapustili Srbi prostovoljno in sicer že dne 29. novembra 1914. — Telegram od 26. novembra pravi, da je srbska armada v zadnjih petih dneh ujela 20.000 vojakov, 100 oficirjev, 70 poljskih in 24 gorskih topov ter 50 strojnih pušk. — Brzojavka z dne 29. nov. 1914 povca, da so Srbi na novo ujeli 4000 vojakov in 20 oficirjev. Nadalje je srbska armada z brezprimerno hrabrostjo potisnila Avstrijce k Savi, tako, da je dne 2. decembra 1914 pokojni naš kralj Peter Osvojitelj na čelu svoje nepremagljive armade zopet slovensko vkorakal v srbski in naš Beli grad.

V časopisu »Rigasche Rundschau« sem čital tiste dni sledečo zanimivost: »Ko so Rusi ponovno zavzeli Črnovice, glavno mesto Bukovine, je ruski general naložil mestu 600.000 zlatih kron vojne odškodnine (kontribucije). Na prošnjo škofa in župana, je kazen znižal na 300 tisoč kron, ki jih je moral prebivalstvo zbrati v dvanajstih urah. V mestu je bilo malo denarja, ker so bogatejši odšli. Zato so morali revnejši znositi na odkazano mesto veržice, prstane, okraskne, sploh razne zlato in srebrne predmete. Škof je dal 50.000 kron. Ko je bila drugo jutro vsota zbrana, ukaže ruski general, naj se vrnejo črnoviškim meščanom vse dragocenosti. On je le hotel, da prebivalci Črnovic v malem preizkusijo to, kar so morali nedavno resnično prestati in žrtvovati na povelje nemškega generala Baumanna ruski prebivalci v Kamencu v Podolskem, kjer je hči ravno tega ruskega generala dala poslednji svoj okrask v kritje po Nemcih naložene vojne odškodnine.

V časopisu »Rigasche Rundschau« (Riski pregled) z dne 5. decembra 1914 sem čital članek, ki bi gotovo zanimal tudi naše prostovoljne abstinence, če niso že vsi vrgli puško v koruzo. Pod naslovom »Abstinence oder Temperenz« (popolna vzdržnost ali zmernost) je zagledalo dan v imenovanem rusko-nemškem časopisu tudi sledeče:

»Z mobilizacijskim dnem je Rusija popolnoma odpravila alkohol, dasi je država vsled tega izgubila eno tretjino dohodkov. Dobiček: 1. Mobilizacija se je izvršila hitro, redno in doma ostali so bile prihranjene kopejke, ki bi šle sicer gotovo po grlu. Delavstvo je našlo priliko štednje, o kateri se mu prej še sanjalo ni; 2. Vsled treznosti so bili prestopki redki, kar je posebno važno v vojni dobi; 3. Zdravstveni položaj je prav dober. — Slabe posledice: Alkoholizirani ljudje so začeli uživati razne upijanljive mešanice, zdravju še bolj škodljive kot »vodkac«. V mestih pijejo smrdljivi špirit, še slabše in na deželi. Kmetje se bavijo z domačo »fabrikacijo« upijanljivih pijač. »Kvasok«, to je brozga domačega »pivac« smrdljivega špirta in tobaka za njuhanje, se pije v ogromnih množinah. Pijača je zelo zapepljiva. Množice ne uvidevajo koristi alkoholne prepovedi, zato naj se dovoli pitje pijač, ki imajo le majhen odstotek alkohola.«

Tako »Rigasche Rundschau«. Na temelju preizkušenj v raznih državah danes vsi vemo, da sam protialkoholni zakon malo ali nič ne pomeni, ako mu ni predhodnik »smotrena in in mnogoletna abstinencna vzgoja naroda«, zlasti pa mladine.

Dne 22. decembra 1914 sem čital v nekem ruskem časopisu tudi sledeče: Nedavno je zasedal italijanski državni zbor. Giolitti je prebral telegram, ki je došel di San Giulianu od

Bolni na pljučih!

Tisoči že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji

novi umetnosti prehranjevanja

ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno znojenje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po popolnemu zasopnem bolezen preneha.

Resni može

zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Zimpre zabava v mojim načinom prehranjevanja tem bolje.

Popolnoma zastoj in poštnine prosto

dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega.

PIŠITE TAKOJ

zadostuje tudi dopisnica, na naslov:

Zbirnica za pošto:

GEORG FULGNER - Berlin-Neukölln
RINGBAHNSTRASSE 24, Abt. 488

Brinje, fige in rozine za žganjekuho

oddaja po najnižji ceni tvrdka

IVAN JELACIN, Ljubljana Emonska c. 2.

avstrijske vlade, dne 27. julija 1914, kjer se med drugim sporoča, da hoče avstrijska vlada nastopiti proti Srbiji. Vprašaje Italijo, ali hoče iti v tej zadevi skupaj z Nemčijo in Avstrijo. Giolitti je svetoval di San Giulianu, naj odgovori, da Italija za skupen nastop z Avstrijo in Nemčijo nima povoda. Italija da postopa prijateljsko, če ostane nevtralna. — (Dalje.)

Ljudska samopomoč

reg. pomožna blagajna v Mariboru, Grajski trg 7

Poverjeništvu: Ljubljana, Tyrseva 34

naznanja smrtnih slučajev svojih članov v mesecu decembru 1934:

Vajdiš Neža, Ptuj,
Fer Terezija, Maribor,
Podlak Jeva, Čadrunska vas,
Visečnik Alojzija, Maribor,
Harc Alojz, Maribor,
Forstnar Helena, Bistrica,
Kmetec Ivan, Lokanja vas,
Vodenik Elizabeta, Duga reka,
Glaser Alojz, Ruše,
Vilčič Franc, Maribor,
Zlahtič Jurij, Žitovska vas,
Lešič Ana, Mala vas,
Blagovič Urška, Kojanar,
Strah Janez, Kočevje,
Zehar Olga, Kamnica,
Sinko Janez, Plat 7,
Grazer Terezija, Rožno,
Hran Marija, Pivenci,
Dirnšek Matja, Pirnsenberg,
Kobijančič Marija, Maribor,
Gabrijel Marija, Rodne,
Ellerich Hermine, Ptuj,
Glarič Marijana, Maribor,
Golob Franciska, Vojnik,
Cipol Stefan, Pivenci,
Pietraki Jožef, Pieterje,
Arh Marija, Jarmovce,
Emarčič Terezija, Stojnel,
Vrdonšek Anton, Stemen,
Voga Jurij, Sv. Peter,

Span Ivana, Loka,
Jaki Franc, Celje,
Rinboček Helena, Arnja vas,
Izak Barbara, Djalica,
Serak Alojzija, Brog,
Grizold Jera, Smolnik,
Rotard Marija, Sp. Poljskava,
Spolenak Ignac, Ptuj,
Pezel Jožef, Maribor,
Jeretina Franciska, Maribor,
Gulin Ana, Ptuj,
Kebrič Ana, Maribor,
Lezel Marija, Ljubljana,
Lonec Apolonija, Sp. Poljskava,
Lapuh Jožef, Gor. Obreč,
Galun Ana, Vojnik,
Josih Ana, Loka,
Arhar Ivan, Ljubljana,
Kandus Lucija, Smartno ob Paki,
Ropč Franjo, Belgrad,
Jerina Franc, Ljubljana,
Garvas Josip, Podzorcica,
Gregorc Anton, Ljubljana,
Korže Jose, Ponikva,
Sotnik Jurj, Skarše,
Maier Jakob, Unice,
Hojnik Jožepina, Strmec,
Vodenik Franc, Parna vas,
Hudopisk Katarina, Stražišče,
Rojko Neža, Grajenščak,

Petercel Marija, Ljubljana,
Ojstrah Martin, Dobro,
Pommer Marija, Maribor,
Podhovanik Ivan, Podgorca,
Gole Blaž, Popovec,
Zorič Ivan, Podgorca,
Margelot Marija, Celje,
Okorn Marija, Lava,
Filipič Franc, Celje,
Florjanc Lovdrik, Vojnik,
Sav. dolina,
Skofič Franc, Starovčak,
Flejš Martin, Pobrežje,
Fasencbach Julijana, Bukovje,
Frasen Marija, Maribor,
Vissenjak Marija, Završe,
Kovač Josip, Boštin,
Solar Andrej, Poljsica,
Kopač Marija, Belgrad,
Lenarč Klara, Rajhenburg,
Videnič Martin, Cerklje ob Krki,
Bodenik Ivana, Maribor,
Kramberger Franc, Vukovski vrh,
Siter Mihael, Lertorje,
Fludrnjak Marija, Sombor,
Čas Ivan, Sv. Janž pri Dravogr,
Mschelera Serafina, Maribor,
Gaube Avreljia, Sv. Križ,
Radoč Ivan, Breg.

Po vseh umrlih se je izplačala pripadajoča pogrebna in v skupnem znesku 730.452 — Din. Kdor še ni član »Ljudske samopomoči«, naj zahteva brezobvezno in brezplačno pristopno izjavo.

Blagajniško načelstvo.

Mali oglasnik

Priloge, ki jih izdajamo, so namenjene predvsem tistim, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

Javljamo oglasne

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

Priloge, ki jih

izdajamo, so namenjene predvsem tistim, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

Štiri dni

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

Vse izdelane

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

Priloge, ki jih

izdajamo, so namenjene predvsem tistim, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

1 Ali Vas bolijo kurja očesa?

2 Dajte noge v Saltrat Rodellovo kopel

3 Kurja očesa lahko odstranite s prsti

4 Bolečine so izginile -v 3 minutah!

Slike 1, 2 in 3 Vam povedo vse. Pojdite torej v lekarno in kupite zavojček Saltrat Rodella. Vsaite v toplo kopel toliko Saltrat Rodella, da bo voda dobila videz mleka. Takoj, ko bo sproščeni kisik prodri v nežno in bolno kožno tkivo, bo tudi konec vseh vnetij in bolečin. V 3 minutah bo nastopilo popolno olajšanje.

Žimo

za živalce, maščave, dajem za hranilno knj. lice Mešne hranilnice v Kranju **FRANC JEŠE, žimopreja** Stražišče pri Kranju.

V ljubljenski trgovini je več sebičnosti kakor v naših trgovinah.

Na Jesenicah v Kerkovem domu bo v nedeljo, 10. febr., ob 3 popoldne vesela in zabavna oporeta. Pri belem konjaku. — Do vlakov končano.

Brinje in fige vedno v najboljši kakovosti dobite pri brinji. **FRAN POGACNIK & s. z.** - Ljubljana - namaj Tyrina (Donaška) št. 33 Javna skladišča (Bolkan)

Priloge, ki jih izdajamo, so namenjene predvsem tistim, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

zanimajo, predvsem tiste, ki želijo objaviti kratke oglasne besedila. Če imate kaj zanimivega, nam ga pošljite, bomo se trudili, da ga objavimo. Oglasnine so zelo nizke.

„DOPOLNIENO JE“.

Moj nenadomestljivi soprog in tlači očka mojih otrok, gospod

STUPICA FRANC

veletrgovec z železino, posestnik, predsednik Tovarne verig dd. v Lescah, cenzor Narodne banke itd.

je tite L. srečana, na predvečer svoje srebrne poroke, prestihem s sv. zakramenti, zapel za vedno svoje trudne, blage oči.

Pupred se je vrnil v ponedeljek k sv. Križu. Molite za nj!

EMMA, soproga.
FRANCI, dipl. com. **MARIJA**, dipl. phil. **LEO**, cand. com.